faşist şili cuntasının işkence gemisi

LA ESMERALDA DEFOL!



ilerici YURTSEVER gençlik

Yıl: 2
20 Haziran 1977
350 kuruş

39

ANTİ-EMPERYALİST, ANTİ-FAŞİST MÜCADELEDE GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM.

onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi

GENEL SEÇİMLERDE ULUSAL DEMOKRATİK GÜÇLERİN EYLEM BİRLİĞİ GÜÇLENDİ

İLERİCİ GÜÇLER SEÇİMLERDEN GÜÇLENEREK ÇIKTILAR

AP VE MHP HÜKÜMET OLAMAZ!

DEMOKRATİK ÖZGÜRLÜKLERDEN YANA BİR HÜKÜMET!





Şili katillerinin gemisi LA ESMERALDA DEFOL!

Binlerce ilerici - devrimci genç sabahın erken saatlerinde Devlet Güzel Sanatlar Akademisi önünde toplandı. MC'nin çağrılısı, Şili faşist cuntasının «La Esmeralda» adlı işkence gemisini karşılamak (!) için.

Binlerce ilerici - devrimci genç Şili halkı ve gençliği ile dayanışmasını güçlendirmek, faşist cuntayı ve onu çağıranları lanetlemek için toplandı. «La Esmeralda»ya geçit vermemek için. Karasularımıza giren bu kanlı işkence gemisinin İstanbul limanına demir atmaması için.

1968'de karasularımıza giren, limanlarımıza demirleyen katil 6. Filo'ya karşı direnen, **«6. FİLO DEFOL!»** diyerek Demircioğlu'nu şehit veren ilerici Türkiye gençliği, bugün de faşist cuntanın işkence gemisine geçit vermemek için toplandı. **«LA ESMERALDA DEFOL»** diyerek. O gün **«geldikleri gibi gidecekler»** diyen gençlik, bugün, **«La Esmeralda İstanbul'a giremeyecek»** dedi.

13 Haziran günü İstanbul'a gelecek olan işkence gemisi La Esmeralda gelemedi. Cesaret edemedi gelmeye... Türkiye işçi sınıfının, emekçi halkının, ilerici gençliğin haykıran gür sesi MC'yi, faşist cuntayı geriletti.

Binlerce ilerici - devrimci genç DGSA'dan düzenli sıralarla yürüyüşe geçerek, Şili konsolosluğunun önüne siyah bir çelenk bıraktılar. Burada ilerici bir gencin yaptığı konuşma sık sık **«ŞİLİ'YE ÖZGÜRLÜK»**, **«YAŞASIN CORVALAN»**, **«YAŞASIN HALK BİRLİĞİ»**, **«KATİL PİNOCHET»** belgileri ile kesildi.

Daha sonra Türkiye'de, Şili'de ve dünyanın her yanında faşistler tarafından katledilen devrimcilerin anısına saygı duruşunda bu lunulmuştur.

Binlerce ilerici - devrimci genç, Dolmabahçe yoluyla Taksim'e dek protesto yürüyüşünü sürdürmüş ve yol boyunca; **«LA ESMERALDA DEFOL»**, **«FAŞİZME GEÇİT YOK»**, **«EL PUEBLO, UNIDO, JAMA SERA VENSİDO»**, **«MC KURULAMAZ»** belgilerini haykırmışlardır. **VENCEREMOS** (zafer bizim) marşını defalarca söylemişlerdir.



Düzenli, disiplinli bir şekilde Taksim'e çıkan gençler, burada faşist general Pinochet'in bir portresini yakmışlar, ve AND içerek dağılmışlardır.

Binlerce ilerici - devrimci gencin katıldığı bu eylem, Türkiye ilerici gençliğinin uluslararası dayanışmaya, özellikle Şili halkı ve gençliği ile dayanışmaya verdiği önemin somut bir göstergesi olmuştur. Dayanışmanın sözde kalmadığını kanıtlamıştır. Uluslararası dayanışma konusunda çok lâf edip hiç birşey yapmayanlar, yapmayanlar 13 Haziran günü açığa çıkmışlardır.

YAŞASIN GENÇLİĞİN ULUSLARARASI DAYANIŞMASI!..



DİSK GENEL SEKRETERİ MEHMET KARACA

«Güverte ve kamaralarında işçi ve sendikacı kanı akıtılmış bir geminin limanlarımıza girmesini hoş karşılayamayız. Bu, insanlık ve emekçilik onurumuzla bağdaşmaz. DİSK olarak insanlık ve halk düşmanı faşist bir rejimin izlerini taşıyan bu geminin gelmesini protesto ediyoruz. Tüm ilerici ve demokrat güç ve kuruluşları bu protestoya katılmaya çağırıyoruz.»

TÜTED ANKARA ŞUBE BAŞKANI ALİ ALTINKANAT

«İsmi Şili'de faşizmin simgesi olarak bilinen La Esmeralda, Şili'ye özgürlük isteyen onbinlerce Şili'li yurtsevere karşı faşist Pinochet rejimi tarafından işkencehane olarak kullanılmış bir gemidir.»

BARIŞ DERNEĞİ

Barış Derneği Yönetim Kurulu da, Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk'e çektiği telgrafta, Şili gemisinin karasularımıza girmesini kınamıştır.

Telgrafta; «Demokrasi ilkelerine, insan hak ve özgürlüklerine saygılı, barışsever kamuoyumuzca mahkûm edildiğine inandığımız bu ziyareti protesto ederiz» denilmektedir.

ANTALYA BELEDİYE BAŞKANI SELAHATTİN TONGUÇ

Antalya limanına demir atan La Esmeralda adlı işkence gemisini protesto etmiş ve gemide verilen kokteyle katılmamıştır.

İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ GENEL SEKRETERİ B. TEMEL SAÇLI

Katil 6. filoya karşı göğsünü geren, Harun Keradenizleri, Vedat Demircioğullarını bu yolda şehit veren ilerici Türkiye gençliği, karasularına girmeye hazırlanan bu kan ve işkence kokan gemiye geçit vermeyecektir. Bu uluslararası somut dayanışmanın bir göstergesi olacaktır.»

DİYARBAKIR ÜNİVERSİTESİ ÖĞRENCİ DERNEĞİ - IGD DİYARBAKIR ŞUBESİ - DEVRMCİ HALK KÜLTÜR DERNEĞİ - TÜM - DER DİYARBAKIR ŞB - TÖB-DER DİYARBAKIR ŞB'NİN ORTAK AÇIKLAMALARI

«Bu gemi faşist Şili cuntasının binlerce yurtseverin kanına girdiği gemidir. Gerici MC iktidarının davet ettiği bu kanlı işkence gemisini devrimci güçler Türkiye karasularına sokmayacaktır. Faşist Şili cuntasının temsilcisine Türkiye'de yer yok.

Yaşasın Şili ve Türkiye halklarının anti - faşist dayanışması.»

TÖB-DER İSTANBUL - BEYKOZ - ÜSKÜDAR - KADIKÖY - KARTAL 1 YALOVA - ÇATALCA - ŞİLE VE SİLİVRİ ŞUBELERİ

«Şili halkıyla, Şili öğretmenleriyle bugüne kadar sıcak dayanışmasını sürdüren örgütümüz ve üyeleri; kmaralarında meslektaşlarımızın, ilerici, namuslu insanların kanları bulunan bu kara geminin limanlarımızı kirletme girişimini şiddetle protesto etmektedir.»



ilerici güçler seçimlerden güçlenerek çıktılar. AP ve MHP hükümet olamaz!

DEMOKRATİK ÖZGÜRLÜKLERDEN YANA BİR HÜKÜMET!

SÖYLEŞİ

Dost okurlar,

Üç ay önce başlattığımız «Haziran sonu hedefimiz 30.000» kampanyamızın sonuna yaklaştık. Siz, militan okuyucularımızın etkin ve özverili çabaları sonucu, bu hedefi aşmamız olanaklıdır. Bu sayımızda baskımızın 28.000 olması hedefe yaklaştığımızın göstergesidir.

Ayrıca, yeni girdiğimiz yayın hayatında, oldukça ilgi gören «Dünya Emekçi Gençlik Toplantısı» kitabımız tükenmek üzeredir. İkinci baskısını yapmayı şimdilik düşünmediğimiz kitabı isteyen okurlarımızın, en kısa zamanda bize bildirmeleri gerekmektedir.

Genç ozanlar, sanatçılar yapıtlarını, militan okurlar, yazı, haber ve fotoğraflarını gazetemize yaygın bir biçimde iletmelidirler. Çünkü bu okurlarımızla kurduğumuz sıcak bağların somut belirtisidir.

Dostça kalın

İLERİCİ
Yurtsever
GENÇLİK
onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi

Sahibi :
Rifat GÜLER

Sorumlu Yönetmen :
Bahattin SEVEN

Yönetim yeri :
Başmusahip Sok. No: 3
Daire : 1
Cağaloğlu / İstanbul

Yazışma adresi :
P.K. 914 Sirkeci / İst.

BÜROLAR :

AKDENİZ Bürosu :
İnönü Cad. Kızılay İşhanı arkesı Özkan Apt. No: 5
Kat : 3 — ADANA

ANKARA Bürosu :
Rüzgârlı Sok. Fazilet Han
Kat: 4 No: 413 — ULUS

BURSA Bürosu :
Tahtakale Kent Pasajı
Kat :4

DİYARBAKIR Bürosu :
Gazi Cad. Eğili İşhanı
No: 307 Kat: 3

GAZİANTEP Bürosu :
Çukur Mah. Çukur Oba Sok.
No: 23

İZMİR Bürosu :
Halimağa Çarşısı 863 Sok.
Küçükçercioğlu İşhanı
No: 1 - 2 — KONAK

KARS Bürosu :
Yusuf Paşa Mevkii
Bulvar Cad. No: 23 Kat: 2

TRAKYA Bürosu :
Yediyol ağzı Keresteciler
Bayırı Hızır Apt. B Blok
No: 7 — EDİRNE

ABONE KOŞULLARI :
6 Aylık : 40 T.L.
1 Yıllık : 80 T.L.
Yurtdışı iki katıdır.

Dizgi : SÖZAL Matbaası
Baskı : ÖZAKIN Matbaası
Son baskı tarihi : 17.6.1977

Bu sayı 28000 adet basıldı.

5 Haziran genel seçimleri, gerici faşist güçlerin kanlı saldırıları altında geçti. Seçim kampanyası süresi içerisinde yüze yakın ilerici, devrimci öldürüldü. Binlercesi yaralandı. İktidara alternatif tek ilerici parti olan CHP'nin seçim çalışmalarına yöneltilen saldırılar, onun genel başkanına yöneltilen saldırı boyutuna dek uzandı. CHP'nin 3 Haziran Taksim Mitingi'nden önce MC'nin başı Demirel'in yaptığı trajî - komik çıkış, gelişen demokratik savaşım karşısında egemen güçlerin ne gibi bir çaresizlik içerisinde bulunduğunu da gözler önüne serdi. Bu arada, AP ve MHP'ye bağlı çeteler, MSP'nin de bazı toplantılarına saldırmaktan, hatta MSP'lileri öldürmekten geri durmadılar.

Egemen güçler ve siyasal partileri, genel seçimlerden yenik çıkacaklarını önceden tahmin ediyorlardı. Bunun için faşist saldırıları daha da yoğunlaştırdılar, anti - komünizm ve din sömürücü propagandaya daha sıkı sarıldılar. İşgal altındaki TRT ve gerici basın bu gerici propagandanın azgın borazancıbaşları haline geldiler. Gerici siyasal partiler Amerikanvari propagandanın en ince biçimlerini, en kaba biçimlerle birarada yürüttüler.

Ancak bütün bunlara rağmen, halkımız oylarını demokrasiden, barıştan, özgürlükten yana kullanmış, «faşizm mi, demokrasi mi» ikileminde, demokrasi güçleri ağır basmıştır. Gerici faşist güçlerin bütün oyunları ve baskıları bu sonucu değiştirememiştir. Seçim sonuçları, halkımızın eğilimini açık bir biçimde göstermektedir.

5 Haziran genel seçimlerinin sonuçları, gerici siyasal partilerin gerilediğini, sol oyların ilerlediğini göstermektedir. 1973 seçimlerinde % 62,8 oranında oy alan gerici siyasal partiler, 5 Haziran genel seçimlerinde % 55 oranına güç ulaşabilmişlerdir. Buna karşılık, sol oylarda, 1973 seçimlerine göre % 10'luk bir artış kaydedilmiştir.

AP'nin artan oy sayısı, gerici siyasal güçler arasındaki 1973 seçimlerinde ortaya çıkan bölünmenin, 1977 yılında AP lehine birleşmesi ile gerçekleşmiştir. AP'de toplanan sağ oylar, DP ve CGP'nin silinmesi, MSP'nin büyük ölçüde oy kaybetmesi sonucunu doğurmuştur. Bu sonucun ortaya çıkardığı gerçek şudur: Gelişme yolları ilerici güçler tarafından tıkanmış olan gerici siyasal partiler arasındaki çelişkiler hızlanmış, birbirlerinin tabanlarına yönelmişlerdir. Bir bütün olarak sağ oyların gerilemesi ise, gerici siyasal partilerin kitlesel tabanının gittikçe daraldığını ortaya koymaktadır.

Faşist MHP'nin kendi çerçevesinde sağladığı oy artışı üzerinde ayrıca durmak gerekir. Çeşitli çevrelerin yaptığı tahminlerin çok üzerinde gerçekleşen bu oy artışının nedenleri de yavaş yavaş günışığına çıkmaya başlamıştır.

Faşist MHP ve Ülkü Ocakları'na bağlı çetelerin, belirli bir merkezin disiplini altında yer değiştirilerek birden fazla oy kullanması, MHP'nin oy artışının nedenlerinden bir tanesidir. CHP'nin Adana, Hatay, Gaziantep, Kahramanmaraş yerel yöneticilerinin bu konuda günlük basına yaptıkları açıklamalar, bu kanımızı doğrulamaktadır.

Faşist MHP'nin oy oranını arttıran diğer bir etkinin de, MSP'den ayrılan ve din perdesi altında azgın gerici bir çizgiyi temsil edenlerin, bu seçimlerde MHP'yi desteklemeleri gösterilmektedir. Nitekim, MSP'den ayrılan azgın gerici kanadın etkin olduğu yerlerde, MSP'nin oy kaybı ile paralel olarak, faşist MHP'nin beklenenin üstünde oy artışı kaydettiği gözlemlenmektedir.

MHP'nin oy artışında rol oynayan etkenlerden birisi de, iktidar olanaklarından bu faşist partinin alabildiğine yararlanmasıdır. Köşebaşlarını tuttukları devlet kademelerine kendi yandaşlarını, azılı gericileri yerleştiren bu parti, elde ettiği bu olanaklarla etki alanını genişletmiştir. Bunun, genel seçimlerin sonuçlarına yansımaması düşünülemez.

Bütün bunlarla birlikte, şu bilimsel gerçeğin altını çizmek gerekir: Başını işçi sınıfının çektiği bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme savaşımının gelişmesi, faşist odaklarında bir ölçüde gelişmesini beraberinde getirir. Küçük burjuvazinin belirli kesimleri ve lumpen proletarya, ilerici - devrimci hareketin gelişmesi karşısında faşist odaklara doğru yönelirler. Bu arada, maocu ve goşist akımların kitle çalışmasına ters çıkışlarını anti - komünist propagandalarına malzeme yapan faşist örgütler, küçük burjuvazinin bazı kesimlerinde ve lumpen proletarya arasında kendilerine belirli bir taban edinebilirler. Ki bu taban, sağlam, tutarlı bir taban olarak nitelenemez. Geçici yararlar ve etkilenmeler üzerine kurulmuştur. İktidar olanaklarına büyük ölçüde bağlıdır. İktidar olanakları ortadan kalkınca, faşist örgütlerin varolan sınırlı etkinliği de büyük ölçüde ortadan kalkar. İlerici güçlerin, gerici faşist karması MC'nin tekrar iktidar olmaması için yürüttüğü çaba, böylesi bir amaca da yöneliktir.

5 HAZİRAN GENEL SEÇİMLERİNDEN ÇIKARILMASI GEREKEN SONUÇLAR

5 Haziran genel seçimleri, herşeyden önce, halkımızın gerici faşist güçlere karşı sert bir tokatı olmuştur. Oyların çoğunluğunu bağımsızlıktan, demokrasiden, barıştan ve özgürlükten yana kullanmakla halkımız, gerici faşist karması MC'yi geriletmiş, faşizme geçit vermeyeceğini göstermiştir.

«Eli kanlı MC'ye oy yok» belgisi doğrultusunda hareket eden demokratik güç ve kuruluşların eylem birliği somut bir olayda, yani genel seçimlerde yoğalırken, maocuların ve goşistlerin maskesi bir kez daha düşmüştür. Bu arada, oportünistlerin, gerici faşist güçlerin geriletilmesi için oylarını tek bir yöne kanalize eden demokratik güçlerin eylem birliğini bozucu tavırları da mahkûm olmuştur. Tüm bozguncu çabalara rağmen, ilerici güçler seçimlerden güçlenerek çıkmıştır.

5 Haziran genel seçimlerinin sonuçları, şu bilimsel gerçeği bir kez daha işçi sınıfı düşmanlarının yüzüne çarpmıştır: İşçi sınıfı, bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme savaşımının motor gücüdür, belkemiğidir. İşçi sınıfının yataklarında, büyük kentlerde eli kanlı MC'ye karşı olan oylar büyük bir artış kaydetmiştir. Bu sonucun, gerici güçlerin temsilcilerini ne kadar sarstığı, «bizi büyük kentlerin sonuçları yıktı (Demirel)» sözünden açıkça anlaşılmaktadır. 5 Haziran genel seçimlerinde, gerici faşist cephe ortaklığına asıl darbeyi vuran, işçi sınıfımızın savaşkan gücü olmuştur.

5 Haziran genel seçimleri, gençliğin önemli bir bölümünün çağdaş toplumsal sürece en kitlesel bir biçimde katılmasını ve daha politize olmasını sağlamıştır. Bu seçimlerde ilk defa oy kullanan 3 milyona alternatif ilerici partiye verdiğinin saptanması, yonu aşkın gencin oylarını ezici bir çoğunlukla iktidara alternatif ilerici partiye verdiğinin saptanması, gençliğin her zaman demokrasiden ve ilerlemeden yana olduğunu çarpıcı bir biçimde ortaya sermiştir. Bu sonuç, aynı zamanda, ilerici gençlik hareketinin bir süre önce başlattığı «seçmen yaşı 18, seçilme yaşı 21 olmalıdır» kampanyasının, toplumsal yaşamın gerçeklerine ne kadar uygun düştüğünü de göstermektedir. 18 yaşında seçmen ve 21 yaşında seçilme hakkının yasallaşması, bağımsızlık ve demokrasi savaşımı içerisinde gençliğin yerini güçlendirecektir. İşbaşına gelecek demokratik bir hükümet, gençliğin bu acil istemini dikkate almalıdır.

AP VE MHP HÜKÜMET OLAMAZ! DEMOKRATİK ÖZGÜRLÜKLERDEN YANA BİR HÜKÜMET İŞBAŞINA GEÇMELİDİR!

Bugün, sağ basın dahil herkesin kabul ettiği bir gerçek vardır: Seçimler, ilerici güçlerin başarısı ile sonuçlanmıştır. Halkımız, gerici faşist MC ortaklığını geriletmiş, halk düşmanlarına esaslı bir tokat indirmiştir. Faşist tırmanışa «dur» diyen işçiler, emekçiler, demokratik bir hükümetin yolunu açmışlardır.

Fakat, gerici faşist MC ortaklığının ana ekseni oluşturan AP ve MHP, demokratik bir hükümetin kurulmaması için her yola başvurmaktadırlar. Kendilerinin çıkardığı yasalara ve parlamento geleneğine ters çıkışlara bile yönelmektedirler. İlerici güçlerin seçimlerden alabildiğine güçlenerek çıkması, sermaye kesimleri arasındaki çelişkiyi keskinleştirmiş, yeni bir hükümetin kurulması konusunda farklı seslerin ortaya çıkmasını beraberinde getirmiştir.

Gerici faşist karması MC'nin tekrar işbaşına geçmesi, AP ve MHP'nin tekrar hükümet olması, faşist tırmanışın hızlanması, baskı ve terörün daha da yoğunlaşması demektir. MC'nin başı Demirel, «Yapacaklarımız yaptıklarımızdır» derken, işte böylesi bir gerçeğe işaret ediyordu. İşçilerin ve emekçilerin çıkarı, AP ve MHP'nin tekrar hükümet olmaması doğrultusundadır.

Hangi biçim altında kurulursa kurulsun, demokratik özgürlüklerden yana bir hükümetin oluşması, faşist tırmanışın durdurulması, demokratik hak ve özgürlüklerin genişletilmesi için bir zorunluluktur. İşçi sınıfımızın, emekçi halkımızın, ilerici - demokratik güçlerin, uzun ve çetin savaşım süreci içerisinde bırazcık rahat bir nefes alabilmesi için demokratik bir hükümet işbaşına geçmelidir.

Kuşkusuz, böylesi bir hükümetin konumunu salt parlamento aritmetiği çerçevesinde düşünmemek gerekir. Bugünkü parlamento aritmetiği çerçevesinde kurulacak bir demokratik hükümetin her zaman budanması, köşeye sıkıştırılması, düşürülmesi olanağı vardır. Kurulacak demokratik bir hükümet, parlamento dışındaki toplumsal aritmetiği dikkate almalı, alacağı kararları toplumsal aritmetik erçevesinde ilerici güçler tabanına oturtmalıdır. Demokratik güç ve kuruluşları yadsıyan, küçümseyen eğilimler, demokratik bir hükümetin hareket sahasını daraltır, onu, gerici çevrelerin etki sahasına iteler. Bunun doğuracağı sonuçların sorumluluğunu, hiç bir halktan yana güç üstlenemez.

4

15-16 Haziran'ın 7.yılında

İŞÇİ SINIFI ULUSAL ve TOPLUMSAL KURTULUŞ BAYRAĞINI YÜKSELTİYOR



15 - 16 Haziran 1970 işçi sınıfımızın savaşkan tarihine yeni bir sayfa eklenmesinin 7. yılı. 15-16 Haziran, işçi sınıfı hareketinde bir mihenk taşıdır. Burjuvazinin, sınıf uzlaşmacısı sarı Türk - İş'in birlikte hazırladıkları, işçi sınıfının örgütlülüğünü, onun devrimci sendikalarını yok etmeyi amaçlayan yeni sendikalar yasasına karşı savaş bayrağını yükselttiği, genel direnişe geçtiği gündür. Ulusal ve toplumsal kurtuluş için, demokratik hak ve özgürlükler için verilen savaşımda bir sıçrama tahtasıdır 15 - 16 Haziran 1970.

Egemen güçler, işçi sınıfına, tüm halka savaş açtılar 1970'de. 274 ve 275 sayılı sendikalar ve toplu sözleşme, grev ve lokavt kanunlarını değiştirmek istiyorlardı. Yeni tasarıya göre, çalıştığı işkolundaki sigortalı işçilerin 1/3'ünü örgütleyemeyen sendikalar kapanacaktı. Yani her geçen gün güç kazanan işçi sınıfının devrimci sendikal örgütü olma yolunda hızla ilerleyen, burjuvaziye ecel terleri döktüren DİSK kapanacak, sendikal alanda burjuvazi ile içiçe girmiş sarı Türk - İş tek başına kalacaktı. Egemen sınıflar bu amaçla saldırdı işçi sınıfına, emekçi halkımıza.

Çünkü işçi sınıfının örgütlü savaşımı gün be gün yükseliyor, şanlı geçmişinin savaş gelenekleri üzerinde boy veriyordu. Kuruluşu henüz üç yılını yeni doldurmasına rağmen DİSK egemen sınıfların, sarı Türk - İş'in korkulu rüyası oluyordu.

Öte yandan ağırlaşan ekonomik durum, pahalılık, işsizlik, halkımıza dayatılan yeni bağımlılık anlaşmaları tüm emekçileri tedirgin etmişti. Ülkemiz büyük bir çıkmaza sürüklenmişti. Burjuvazi çıkış yolunu daha fazla sömürmekte, daha çok kâr etmekte, ezmekte buluyordu. Bunun içinde karşısında bir kale gibi duran işçi sınıfını, DİSK'i yok etmek gerekiyordu.

Ama işçi sınıfımız kendisine, DİSK'e uzanan elleri kırmaya hazırlıklıydı. Yüz yıllık bir savaş geleneğiyle gelmişti bu güne. Gençiyle, yaşlısıyla, kadını ve erkeği ile canları pahasına elde ettiklerini geri vermemeye kararlıydılar.

Nitekim öyle oldu. İzmit'ten, Gebze'den, İstanbul'dan yüz bini aşkın işçi gerici AP yönetimine karşı eyleme geçtiler. Arçelik, AEG, Auer - Çelik Halat, Türk Demir Döküm, Profilo, Derby, Rabak, Sungurlar'dan ve daha nice fabrikadan işçiler yollara akın ettiler. İstanbul, «İŞÇİYİZ GÜÇLÜYÜZ», «HÜKÜMET İSTİFA», «BAĞIMSIZ TÜRKİYE», «DİSK, DİSK, DİSK, BİZ İŞÇİLER ÖLMEDİK» haykırışlarıyla inledi. Genç işçiler korkusuzca atılıyorlardı kavganın en ön saflarına. Fabrikalarda, mahallelerde genel direnişin örgütlenmesi için çalışıyorlardı. 1 Mayıslarda, 16 Eylülde olduğu gibi. Genç işçilerin geniş kesiminin devrimci sendikal savaşına ve ilerici gençlik hareketi içerisine çekilmesi bugün de güncelliğini koruyor.

Egemen güçler, işçilerin üzerine copla, dipçikle, saldırdılar. Köprüleri açtılar. İstanbul'daki işçilerle Anadolu'dan gelen işçilerin birliğini engellemek için. **Yaşar YILDIRIM**'ı, **Mehmet GIDAK**'ı **Mustafa BAYLAN**'ı katlettiler.

Fakat bunların hiçbiri işçileri durdurmaya yetmedi. Sıkıyönetim ilân edildi. İşçi sınıfımız buna karşı da direnmesini bildi. Sonunda egemen burjuvazi gerilemek zorunda kaldı.

15 - 16 Haziran'da işçi sınıfı, ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesinin en ön saflarında yer aldığını, toplumun en devrimci, en disiplinli, en kararlı sınıfı olduğunu bir kez daha gösterdi. 15 - 16 Haziranla doğruluğu bir kez daha sınanan bir gerçek var: **İşçi sınıfı öncülüğündeki yığınsal çıkışların, örgütlü çıkışların burjuvaziye karşı savaşımda ne denli etkili olduğu. Böyle çıkışların egemen çevreleri nasıl gerilettiği.**

15 - 16 Haziran'ın örgütlülüğü, disiplinini, yönelmiş olduğu hedefleri, ve kazanımlarını görmemezlikten gelmek, hareketi sadece kendiliğinden bir eylem olarak göstermek, işçi sınıfının gücüne inanmamaktır. 15 - 16 Haziran'ı gölgelemeye çalışanlar gericilerin değirmenine su akıtıyorlar. Bazı eksikliklerine rağmen **«15 - 16 Haziran ne bir «ihtilâl provası» ne de yalnızca «ekonomik», «Sendikal» bir harekettir. O özünde politik bir harekettir.» (DİSK Dergisi. Sayı 24).**

Bugün işçi sınıfımızın devrimci sendikal örgütü DİSK, 15 - 16 Haziran'ın geleneği üzerinde gelişiyor. İşçi sınıfımız 1 Mayıs 1976, 1977'de, 16 Eylül'de, bugün MESS'e karşı verdiği savaşımda 15 - 16 Haziran'ın geleneğini sürdürüyor. Taptaze bilincimizde yaşıyor 15 - 16 Haziran...

16 HAZİRAN MARŞI

Onaltı Haziran yüzbin işçi
yürüdü
Onaltı Haziran yüzbin işçi
yürüdü
Onaltı Haziran genel direniş
heyyyy...
Burjuvaziye, tüm sömürüye
Nasırlı ellerin yumruğu bugün
Onaltı Haziran işçi eylem
birliği
Onaltı Haziran işçi eylem
birliği
Onaltı Haziran genel direniş
heyyyy...
Burjuvaziye, tüm sömürüye
Nasırlı ellerin yumruğu bugün
Onaltı Haziran emperyalizme
karşı
Onaltı Haziran emperyalizme
karşı
Onaltı Haziran genel direniş
heyyyy...
Burjuvaziye, tüm sömürüye
Nasırlı ellerin yumruğu bugün

GREVCİ MADEN - İŞ ÜYESİ MAN, AUER, İZSAL İŞÇİLERİ :

"HER İLERİ ADIMIMIZDA ÖNEMLİ BİR YERİ VAR!"



15 - 16 Haziran genel direnişinin üzerinden 7 yıl geçti. 15 - 16 Haziran'ın 7. yılında Madeni eşya işkolunda, tekelci burjuvazinin grup sözleşmelerini işçi sınıfına dayatmak istemesi karşısında 40 bin Maden-İş üyesi grevde. MESS'e karşı ekmek ve onurları için savaşım veren Maden-İş'in yiğit, kararlı, bilinçli işçileri ile 15 - 16 Haziran'ı konuştuk. MAN, AUER, EMBO ve İZSAL işçileri, 15 - 16 Haziran'ı yaşayanlar, yaşamayanlar sorularımızı şöyle yanıtladılar:

İYG — Adınızı öğrenebilir miyiz? Kaç yıldır MAN'da çalışıyorsunuz?

Halil Arabul. 32 yıllık işçiyim. 10 yıldır MAN'da çalışıyorum.

İYG — 15 - 16 Haziran'a katıldınız mı? 15 - 16 Haziran'ın 7. yılında ne düşünüyorsunuz?

Katıldım. 15 - 16 Haziran, işçi sınıfının birlik ve beraberliğini burjuvaziye duyurduğu büyük bir gündü. O gün, işçi sınıfı için bir dönüm noktasıydı. DİSK için bir dönüm noktasıydı. Haziran direnişi bize çok şey kazandırdı. Birlik ve beraberliğin önemini anladık. Gücümüzü gördük. Bu güne gelebilmemiz için gerekliydi. Bana göre bu gün, Türkiye işçi sınıfının birlik ve beraberliğinin simgesidir. O gün atılan tohumlar bugün meyvelerini veriyor. Burjuvazinin saldırısına karşı örgütümüzü koruduk. Bu gün de koruyoruz.

15 - 16 Haziran, işçi sınıfının, 1 Mayıslardaki, 16 Eylüllerdeki mücadelesinin tohumudur.

İYG — MESS'e karşı savaşınızın zaferle sonuçlanacağı şimdiden açık. Bu konuda bize birşey söyliyecek misiniz?

MESS, bugün ülkemizin, demokrasimizin yüz karasıdır. Ezilecektir. Başka ne söyliyeyim?

İYG — Sizin adınız?

Süleyman Sorlu. İşyeri 2. temsilcisiyim.

İYG — Siz katıldınız mı 15 - 16 Haziran'a?

Katılmadım. Yeni işçiyim. 24 yaşındayım.

İYG — 15 - 16 Haziran'ın 7. yılında ne düşünüyorsunuz?

İşçi sınıfının birliği ilerliyor. Egemen güçlerin baskısı da artıyor.

15 - 16 Haziran'da egemen güçler DİSK'in gelişmesinin önüne geçmek için çok çalıştılar. Olmadı. 16 Eylül'de bunu bir daha denediler. DGM ile işçi sınıfının savaşımını engelleyeceklerini sandılar. Ama biz DGM'yi ezdik.

İşçi sınıfı savaş içinde yol alıyor. 1 Mayıs 1976, 1977, 16 Eylül ve MESS'e karşı savaşta 16 Haziran'ın önemli bir yeri vardır.

İşçi sınıfı, savaşkanlığı ve birlik - beraberliği sayesinde 15 - 16 Haziran'da 274 ve 275 sayılı yasaların çıkmasını engelledi, 1 Mayıs 1976'da burjuvazinin koyduğu yasağı kırdı, 16 Eylül'de DGM'yi ezdi, 1 Mayıs 1977'de çok büyük, çok görkemli ve güzel bir eylem yarattı. MC'nin, CIA'nın, faşistlerin, maocuların saldırısına rağmen.

Bugün MESS'e karşı genel grev sayılabilecek ölçüde bir greve çıktık. Gurup sözleşmesini reddediyoruz. Bunun için MESS'i de ezeceğiz.

İYG — Gurup sözleşmelerini kısaca açıklar mısın bize?

● Örnek olarak bir tel fabrikasında 5 TL. ücret verecekse, bir ağır sanayide de 5 TL. ücret vermek istiyor. Oysa ikisi arasında çok fark var.

AUER

Auer işçileri aylar önceden greve çıkmışlardı. Ve grev ilk günkü heyecanıyla sürüyordu. Aynı kararlılık, bilinç ve işçi sınıfının, Maden-İş'in çelik disipliniyle sürüyordu. Grev gözcüsüyle 15 - 16 Haziran'ı konuştuk.

MESS EZİLECEKTİR!

İLERİCİ GENÇLER, MADEN-İŞ GREVLERİNE DESTEK OLALIM!

Türkiye işçi sınıfı egemen güçlerin açık - gizli saldırılarına karşı amansız bir savaşım veriyor. Egemen güçlerin her saldırısı, işçi sınıfının savaş gücünü arttırıyor. Deneyimler zenginleşiyor. Ve kavga içinde büyüyor işçi sınıfı, onun devrimci sendikal örgütü DİSK. İşçiler sarı sendika çemberini kırıyor birer birer. Fabrika, fabrika DİSK'e akıyorlar. Geçen 1976 yılında DİSK'in saflarına 212.900 işçi katıldı. **«1978'de 1 milyon üyeli DİSK»** belgisi hayata geçiyor. Sınıf uzlaşmacısı Türk-İş, faşist ve naylon sendikalar çöküyor, meydanı terkediyor.

DİSK'in böylesine gelişmesi, tekelci burjuvaziyi tedirgin ediyor. Derin derin düşündürüyor. Açık - kapalı saldırılar yanında, daha ince oyunlarla DİSK'in gelişiminin önüne geçmek için her çabayı harcıyor, tekelci burjuvazi.

Ücretlerin dondurulmasını istiyor. Pahalılığın nedeni olarak işçi ücretlerinin fazlalığını (!), sendikaların ücret artışı taleplerinin karşılanamaz olduğunu ileri sürüyor.

Metal ve madenî eşya işkolundaki işverenlerin örgütü olan MESS, üyesi olan tekelci sermaye adına da, tekelci aşamaya ulaşamamış sermaye adına da toplu sözleşme görüşmelerine tek ve tam yetkili olarak katılmaktadır. Toplu sözleşmelerde MESS, işkolu sözleşmelerinin ilk adımı olan grup sözleşmelerini öneriyor.

Tekelci sermayenin de tekelci olmayan sermayenin de aynı ve benzer işler yaptıkları işyerlerini gruplaştırmak, bu gruplardaki işyerleri için çalışma koşulları ve ücretleri aynı olan tek bir sözleşme yapmak. MESS'in bu istemine karşı işçi sınıfımız ve onun savaşkan, yiğit kolu Maden-İş direniyor. **«Grup sözleşmeleriyle sermaye sınıfı işkolu sözleşmelerine varmak istiyor»** diyerek, devrimci uyanıklığı ile karşı çıkıyor tekelci sermayeye, MESS'e...

Kuşkusuz tekelci sermaye bu ince oyunuyla başka şeyler de elde edebileceğini sanıyor. 40 bin işçinin bir anda greve çıkmasıyla Maden - İş'in kasasını boşaltabileceğini, onu zayıf düşüreceğini umuyor. Ve buradan giderek DİSK'i çökertmek istiyor. Tekstil işverenleri de sırada bekliyor. MESS'in uygulamasını dikkatle izliyorlar.

Ama sınıf dayanışmasının gücünü bilmiyorlar. Türkiye işçi sınıfının tüm gücüyle Maden - İş'in yanında olacağını, ilerici demokratik güçlerin işçi sınıfıyla omuz omuzl olacağını hesaplayamıyor. Hesaplayamadılar. İşçilerin bir zeytini bile paylaşarak grevi sürdürecek kadar sınıf bilinçli ve kararlı olduğunu. İşçilerin eşlerinin, bacılarının, kızlarının çeyizlerini satarak Maden - İş'e destek olacağını.

Tüm bunları hesaplıyamadığı için de, daha grev ilk haftasını doldurduğunda, işçiler dimdik ayakta, ve MESS'i ezene kadar ayakta duracak kararlılıkta iken, tekelci sermaye birbirine düştü. Tekelci aşamaya varamayanlar zaten kendilerine fazla bir yarar getirmeyecek olan grup sözleşmeleri yerine, tek tek toplu sözleşme görüşmelerine yanaşıyorlar. İşte, Ankara'da Simaş, Selnikel, Kayseri'de Isısan...

Tekelci sermayenin en irilerinden Koç ve Sabancı birbirini suçluyor. Küçük işverenler ise MESS'i... Grevin birinci haftasında MESS çözülmeye başladı. Dayanacak güçleri kalmadı.

Çünkü 1 haftalık grev bile onlara pahalıya mal oldu. Milyonlarca lira kaybettiler. Kaybedecekler. Kârdan başka birşey düşünemeyecek kadar gözü dönen işverenlerin aralarındaki çatışma artıyor. MESS'in aldığı kararlara karşı çıkıyor kimi üyeler.

Oysa 40 bin Maden - İş üyesi ekmek ve onurları için savaşımlarında tek bir yürek, tek bir beyin, tek bir yumruk oldular. Tekelci sermayenin bu saldırısına karşı saflarını sıklaştırdılar. And içtiler. Aşlarına, ekmeklerine göz koyanların kafasını ezmek için. Haykırdılar şanlı 1 Mayıs 1977'de yüzbinlerle, **«DGM'yi ezdik sıra MESS'te»** diye.

«Yolumuz işçi sınıfının yoludur» diyen ilerici gençler; işçi sınıfının tekelci burjuvaziye karşı verdiği bu onurlu savaşımda, Maden - İş üyeleri ile dayanışmamızı güçlendirelim. İşçi - gençlik dayanışmasını güçlendirmenin, bu belgiyi grev ve direniş çadırlarında hayata geçirmenin, grevlerin ön saflarındaki genç işçilerle ilişkileri geliştirmenin yolu buradan geçiyor.

MESS'i ezme savaşımında Maden - İş'in yanında, işçi sınıfıyla omuz omuza olmak için ileri!

YAŞASIN İŞÇİ - GENÇLİK DAYANIŞMASI!...

DGM'Yİ EZDİK, SIRA MESS'TE

Çarklar bizim elimizde
DGM'yi ezdik, sıra MESS'te
Üretim bizim elimizde
DGM'yi ezdik, sıra MESS'te.

Kardeşlik bizde, dostluk bizde
DGM'yi ezdik sıra MESS'te
Gücümüz birliğimizde
DGM'yi ezdik, sıra MESS'te.

Gelecek ellerimizde
DGM'yi ezdik, sıra MESS'te
Analar omuz başımızda
DGM'yi ezdik, sıra MESS'te.

Bacılar döğüş türkümüzde
DGM'yi ezdik sıra MESS'te
Bebeler güneş hasretinde
DGM'yi ezdik sıra MESS'te.

İGD üyesi
Muzaffer Özdemir

15~16 HAZİRAN'IN

İYG — Adınız?

● Süleyman Karadeniz.

İYG — 15 - 16 Haziran'a katıldınız mı? Bize anlatır mısınız?

● Katıldım tabii. Biz aşağı yukarı bir gün önce direnişe geçtik. Topkapı'ya vardık. Önümüzü kalkanlı polisler, askerler ve tanklar kesti. Kadınlar en önde yürüyorlardı. Burada biraz kargaşa çıktı. Şehremini'ne girişte bizi bölmek istediler. Fakat başaramadılar. Cağaloğlu'ndan Sirkeci'ye iniyorduk. Yolumuzun üzerine yine tanklar çıktı. Köprüyü açtılar. Bu defa Unkapanı'na doğru yürüdük. O köprüyü de açtılar. Tekrar Topkapı'ya döndük. Zorlu bir gün yaşamıştık. Ama işçiler için büyük bir gündü.

DİSK'i kapatmak isteyenler korkudan kaçtılar. DİSK'e el uzatanlara gerekli cevabı verdik. Bundan sonra da DİSK'e dokunamayacaklardır. Her geçen gün işçi sınıfı daha bilinçleniyor. Her geçen gün ilerisini ve gerçekleri daha iyi görüyor. Mücadelesini daha güçlü bir şekilde sürdürüyor. DİSK her zaman bunu başaracak güçtedir.

İYG — MESS için ne diyorsun?

● MESS'in kafasını ezeceğiz.

İYG — Sizin adınızı öğrenebilir miyiz?

● Saim Sezer.

İYG — 15 - 16 Haziran'a katıldınız mı? Nasıl?

● Katıldım. Bir çok fabrika kapısında toplanan işçi arkadaşlar gruplar halinde yerlerimizden çıktık. İşçi sınıfı kendisine yönelen saldırı karşısında kükredi. DİSK'in bugün güçlü, kuvvetli olmasında bu eylemin çok büyük yeri vardır. MESS grevinde de işçi sınıfımız yeni bir zafer kazanacaktır. Aç kalmak, susuz kalmak pahasına, kazanmak için, MESS'i ezmek için direneceğiz.

İZSAL

İzsal işçileri 19 aydır grevde. 570 gündür direniyor yiğit İzsal işçileri. Grevin birinci yılını coşkun kutlama törenlerinin üzerinden 7 ay geçti. İzsal işçileri ikinci yılını kutlama çalışmaları için hazırlanıyorlar. İzsal işçilerinin temsilcisi Bayram Usta 15 - 16 Haziran'ı anlattı. Soru sormadık, o anlattı bize olanları:

● Maden-İş nereye giderse öncüdür. Biz de bu eylemde öncü Maden-İş'imizle birlikte en ön saflardaydık. 15 - 16 Haziran'da, 1 Mayıs'ta, 16 Eylül'de...

AP iktidarı sarı Türk - İş'le bir olarak **«Canımıza ot tıkayacaktı»** sözde. DİSK'in canına ot tıkayacak olanlar yanıldı. Hesapları boşa çıktı. Çünkü DİSK içi boş birşey değil ki oraya ot tıkasınlar. Ama biz 15 - 16 Haziran'da AP'nin de, Türk-İş'in de canına taş doldurduk. Ve midelerine oturduk. Yutamadılar bizi. Yutamayacaklar da...

15 - 16 Haziran bizim ilk adımımızdı. Bunun ardından geliyordu 1 Mayıs. İkinci adımımızı atıyorduk. DGM'lere karşı savaşta üçüncü adımımızı attık, ezdik DGM'leri. Şimdi bir adım daha atıyoruz. Mess'i ezmek için.

İşçi sınıfının bu şanlı başarıları sabırlı, inançlı, yiğitçe bir çabanın ürünüdür.

MESS'i çökertmek azmindeyiz. Zaten o, şimdiden çullarını alıp kaçacak delik arıyor. Sabancı ile Koç birbirine düştü bile. Her tarafından çatlıyor. Oysa biz, 40 bin Maden-İş üyesi dimdik ayaktayız. Arkamızda Türkiye işçi sınıfı, ilerici yurtsever gençliği, kadınlar, öğretmenler, teknik elemanlar ve dünya işçi sınıfı var. Yolu yok, MESS ezilecek. Kaçamayacaklar...

çıraklık eğitimi

ÇIRAKLAR DERNEĞİ KURULDU

Kapitalist sömürüden en çok etkilenen, hiç bir yasal hakları olmayan, her türlü güvenceden yoksun olan çıraklar örgütleniyorlar.

Uzun ve sabırlı bir çalışma sonunda, çıraklar, merkezi İstanbul'da bulunan **TÜM ÇIRAKLARLA BİRLEŞME VE DAYANIŞMA DERNEĞİ (ÇIRAK-DER)**'nin kuruluş hazırlıklarını tamamladılar. Dernek kurucuları yasal tüm gereklerini yerine getirdiklerini ve önümüzdeki günlerde vilâyete resmen başvuracaklarını açıkladılar.

Çırakların örgütlenmesi; genç emeğin korunmasında, ekonomik - sosyal haklarının güvence altına alınmasında ileri bir adım olacaktır.

Yıllardır işverenlerce sigortasız, sendikasız, ucuz işçi olarak çalıştırılan çırakların savaşımları böylece örgütlü bir düzeye yükseliyor. Artık çıraklar, **«eşit işe eşit ücret», «teknik ve meslekî eğitim», «sigorta ve sendikal haklar»**, için örgütleri **ÇIRAK-DER** ile savaşımlarını sürdürecekler.

ÖZEL SEKTÖRDE ÇIRAKLIK VE ÇIRAKLIK OKULU :

Özel sektörde çıraklık eğitimi, kalifiye işçi yetiştirmek ve böylece teknik eleman sorununa az da olsa çözüm getirmek için düzenlenmektedir. Bugün Türkiye'de 19 işyerinde çıraklık eğitimi uygulanmakta, diğer işyerlerinde ise çıraklık eğitimi uygulanmamaktadır. Çıraklık eğitiminin düzenlendiği işyerlerinde, ilkokulu bitirmiş 12 - 17 yaşları arasında çocuklar, çırak olarak alınmaktadırlar. Genel olarak işyerleriyle bağlantısı olanların çocukları ya da akrabaları çırak olarak çalıştırılmaktadır. Arçelikte çıraklığa her yıl 20 çırak alınmaktadır. Alınan çırakların :



a) İlkokulu bitirmiş olması
b) Yaşının 14 - 16 olması
c) Seçme imtihanında başarı göstermesi
d) Şirket tabibliğince yapılacak muayenede görev almasını engelleyecek bir durum bulunmaması gerekir.

İş okulu 1 Eylül'de öğrenime başlar. Öğrenim 2 sömestriliktir, 15 gün sömestre tatili vardır. Yaz aylarında çıraklara 1 ay izin verilir. Çıraklar, Personel Eğitim Müdürlüğünce hazırlanacak programa göre eğitim görürler. Pratik dersleri : tesviyecilik, tornacılık, frezecilik, planyacılık, kaynakçılık, tamir, bakımcılık gibi dersler. Çıraklara çalıştıkları günler birer öğün yemek, sabah kanvaltısında sandviç ve ayda bir kalıp sabun verilir. Okul üç yıllıktır.

Birinci sınıfa devam eden çıraklara saatte 100 kuruş,

İkinci sınıfa devam eden çıraklara saatte 125 kuruş,

Üçüncü sınıfa devam eden çıraklara saatte 150 kuruş, ücret verilmektedir.

«Arçelik» örneğinde incelediğimiz gibi, çıraklara teorik ve pratik eğitim uygulanmaktadır. Ama bu eğitim süreleri belirtilmemiş, çıraklar çoğunlukla pratik eğitim görmekte yani bir yandan işverenin kalifiye işçi sorununa çözüm getirmekte, öte yandan ise üretim yapmakta, buna karşılık çok az bir ücret ödenmektedir. Uygulanan teorik dersler : Türkçe, matematik, fen bilgisi, beden eğitimi gibi derslerdir. Yukarıda da belirttiğimiz gibi özel sektörde teorik eğitim pek uygulanmamakta, sadece meslek için gerekli bilgiler verilmektedir. Özel sektörde mecburi hizmet yoktur ve çırağın işi bırakması halinde çıraktan tazminat talep edilmemektedir. Özel sektörde çıraklık süresi 2 - 4 yıl arasında değişmekte. Çıraklara ders veren öğretmenler Personel ve Eğitim Müdürü tarafından saptanıyor.

İKTİSADİ DEVLET KURULUŞLARINDA ÇIRAKLIK :

İktisadî devlet kuruluşları da çırak çalıştırmakta ve alınan çırakların işyerine mensup olanların çocukları ya da yakınları olma şartı getirilmektedir.

İktisadi devlet kuruluşlarında ilkokulu bitirmiş 12 - 17 yaşları arasındaki çocuklar çırak olarak çalışabilirler. Okul süresi 2 - 4 yıl arasında değişmektedir. Çıraklar günde 8 saat çalışıyorlar. 4 saat teorik eğitim, 4 saat de pratik eğitim görüyorlar.

Teorik dersleri : Türkçe, Matematik, Teknik Resim, Yurttaşlık gibi derslerdir.

Pratik dersler : Torna, tesviye, elektrik, genel makina, motor bilgisi gibi derslerdir.

Teorik dersler genel müdürlük personeli ya da Millî Eğitim Bakanlığı öğretmenlerince verilmekte; pratik çalışmalar ise çıraklık programından geçmiş elemanlar gözetiminde yapılmaktadır.

İktisadî Devlet Teşekkülleri'nde çıraklar daha çok pratik çalışma yapmakta, buna karşılık çok düşük ücret almaktadırlar. Bütün anlaşmalar kâğıt üzerindedir

Çıraklar öğrenim boyunca 125 - 150 kuruş saat ücreti almaktalar. Ancak 18 yaşını dolduran çıraklar kadroya alınabilirler.

İki yıl üst üste sınıfta kalanların çıraklık kursu ile ilişkileri kesilmekte ve çırakların sözleşmeleri işveren tarafından istenildiği zaman feshedilmektedir. İktisadî Devlet Kuruluşlarında çıraklara mecburi hizmet konmaktadır. Mecburi hizmet, kurs süresinin iki katıdır. Mecburi hizmeti yapmayan çıraklar işveren tarafından tespit edilen tazminatı vermekle yükümlüdürler. İktisadi devlet teşekküllerinde çıraklara yılda bir ay izin verilmektedir.

Çırakları genellikle usta başı, posta başı, şube şefi, kısım şefi, formen ve monitür, kalfa ve kalifiye işçi eğitmektedir. Çırak eğitimi uygulayan işyerlerin de teorik bilgiyi a) Mühendisler, b) ilk kademe amirleri - yüksek tahsilli personel - teknikerler c) sanàt okulu öğretmenleri, d) ilkokul öğretmenleri vermektedirler.

Her yıl en büyük yüz işletme içinde 2. veya 3. sırayı alan iktisadi devlet sektörü SEKA'da 1000'i aşkın çırak çalıştırılmaktadır. SEKA'nın İzmit tesislerinde mekanik ve elektronik atölyelerinde çıraklar 3 lira gibi bir ücretle çalışmaktadırlar.

SEKA'nın İzmit tesislerinde meslek okulu yoluyla çırak yetiştiriliyor. 12 yaşından büyük 16 yaşından küçük ilkokulu bitirmiş çocuklar meslek okuluna alınmakta, 3 yıl olan meslek okulunu bitiremeyen çırak, ya da iki kez sınıfta kalan çocuk 7500 lira tazminat vermek zorundadır. Okulun bitiminden sonra 1,5 yıl mecburi hizmet vardır. Mecburi hizmeti yapmayan çocuk, okul yıllarının tazminatını ödemek zorundadır.

Burada da görüldüğü gibi özel işletmeler ve devlet teşekkülleri genellikle mesleki eğitim için çırak okulları açmıyorlar. Çok az da olsa açanlar, bu okullarda mesleki eğitime çok az yer veriyorlar. Mesleki eğitimden arta kalan zamanda ise —normal işçilerle aynı işi yaptıkları halde— 100 kuruş ile 150 kuruş gibi az bir para karşılığında çalışıyorlar. Okulu bitirdiklerinde ise meslekî eğitim gördükleri halde vasıfsız işçiyle aynı ücret düzeyinde çalışmak zorunda kalıyorlar. Patronlar, bu tür okulları, kısır da olsa meslekî bilgi öğreterek, kaliteli mal üreten ve böylece «kâr, daha çok kâr» kazandıran kişiler yetiştirmek için kullanıyor. Yoksa meslekî eğitim yaparak genç emeğin korunması için değil.



**ELEKTRONİK DALINDA ÇIRAKLAR
ÜSKÜDAR**

İYG — Burada kaç çırak çalışıyor, yaş ortalamaları nedir, kız da çalışıyor mu?

Benim işyerinde kendim dahil iki kişi çalışmaktayız. Kız çırak olarak çalışan yok. Yaşlarımız 15 ve 17'dir.

İYG — Günde kaç saat çalışıyorsunuz, mesleğinizden başka işlerde çalıştırılıyorlar mı?

Çalışma saatlerimiz 7.30'da işbaşı ve saat 21'de son bulmaktadır. Fakat mesleki dalımız gereği saat 24'e kadar çoğu kez uzamaktadır. Günlerimiz, işimiz kapsamında olan televizyon anteni takma, arabalara teyp ve anten takma, plak satma, band doldurma ve dükkândaki malzeme satışlarıyla geçmektedir. Böylelikle ikinci bir iş olan tezgâhtarlığı da mesleğimiz dışında olarak yapmaktayız. Meslek dışı yapmakta olduğumuz işler, daha doğrusu angarya işler de şunlardır : Ütü tamiri (elektronik kapsamında değildir, elektrikle ilgilidir.), ocak tamiri, dükkân temizleme, müşterilerin angarya işleri (Hatta dükkânın önünden geçen yağlı müşterilerin filesini taşıttırırlar), müşterilerın arabalarını yıkattırma.. Patron kendi arabasını ve evini temizletmektedir. Ayrıca sayıp da bitiremiyeceğimiz bir sürü iş...

İYG — İşe girerken herhangi bir sözleşme yaptınız mı? Yaptıysanız nasıl bir sözleşme bu?

İşverenle hiçbir sözleşmemiz yok. Sömürü düzeninin çıraklarla ilgili sözleşmesi olan **«eti benim, kemiği senin»** yürürlükte olan tek sözleşmedir.

İYG — İşveren, çıraklarla ilgili yasalara uyuyor mu?

İşveren çıraklarla ilgili kanunlara hiç uymuyor. Kendi dilediğince ve nasıl işine geliyorsa, öyle davranıyor.

İYG — Ne kadar ücret alıyorsunuz? İşe girdiğinizden beri ücretlerinizde hiç artış oldu mu? Olduysa, ne kadar?

İşe 1973 yılında haftada 85 TL. ile girdim. Şimdi yani 1977'de 4 sene geçmesine rağmen ancak 130 TL. alabilmekteyim. Bazı haftalar hiçbir gerekçe gösterilmeksizin 15 - 20 lira kesinti yapıyorlar. Ücret artışı 30 lira kadar olmuştur.

İYG — İşyerinizde iş kazaları olmakta mıdır? Bunlara karşı tedbir alınıyor mu? Sigortalı mısın? Resmi tatil ve senelik izinlere çıkabiliyor musunuz? Bunları bize kısaca açıklar mısın?

İş yerimiz eski bir yer olması dolayısıyla her an çökme tehlikesi vardır. Mesleki alanda da işlerimiz oldukça tehlikeli. Örneğin TV anteni takma işleminde 8 - 10 katlı binanın çatısında 12 metrelik boruya tırmanıp anteni düzeltme veya takma sırasında rüzgârın şiddetiyle sallanma, borudan kayma, kışın soğuk günlerde soğuktan tutunamayıp düşme gibi kazalarla her an karşı karşıyayız. Anteni takarken belden aşağı sarkma sırasında hayatımız saçağın sağlamlık derecesine bağlıdır.

Bunların dışında elektrik çarpması ve buna benzer daha birçok tehlikeler vardır. İşveren bunlara karşı hiçbir önlem almamaktadır. Ve bu konuyu hiç önemsemiyorlar.

Çıraklar bir yana, ustalar bile sigortalı değil bizim işyerimizde. Şimdiye kadar resmi tatilde izin vermediler. Yıllık izin de yok tabii. Çok acil bir işimiz olsa bile izin vermiyorlar.

İYG — Ailenize ekonomik yönden bir yardımınız oluyor mu?

Ne alıyoruz ki ailemize yardımımız dokunsun. Yardım etmek bir yana, daha ailemizden para alıyoruz. Aldığımız ücret yol paramızı bile zor karşılıyor.

demokratik sol gençlik federasyonu kurulurken

Geçtiğimiz günlerde günlük basında yeralan bir haber, gençlik hareketi açısından bir hayli önem taşıyordu. Demokratik sol dernekler bu haberle, birleşerek «Demokratik Sol Gençlik Federasyonu»nu oluşturma kararı aldıklarını kamuoyuna duyuruyorlardı. Federasyon kurma hazırlıklarını yürütenler açıklamalarında; «Bugün için üniversite ve yüksek okullarda... diğer görüşteki öğrenciler örgütlü durumdayken, iktidara aday demokratik sol partinin g ö r ü ş l e r i n i benimseyen büyük kitle örgütsüzdür. Yeni kurulan Federasyonla bu eksiklik giderilmektedir» deniliyor ve Federasyonun işleyiş biçimi konusunda hakim olan eğilim şöyle belirtiliyor: «Federasyon bünyesinde yeralacak dernekler demokratik sol çizgide olacak, ancak CHP ile organik bağı bulunmayacaktır.»

«Demokratik Sol Gençlik Federasyonu» oluşturma çabaları, ülkemizdeki demokratik sol gençliğin de, diğer kapitalist ülkelerdeki gelişmeleri izleyerek, bağlı bulundukları siyasal örgütten bağımsız örgütlenme doğrultusuna girdiğini göstermektedir. Gerçekten, gençlik hareketinin örgütlü olarak köklü bir geleneğinin olduğu gelişmiş kapitalist ülkelerde demokratik sol gençler, aynı platformdaki siyasal örgütle organik bağlılığı olmayan örgütlenme biçimlerine yönelmektedirler.

Bu sonucu doğuran nedenlerin başında, gençliğin çağdaş toplumsal sürece daha etkin ve daha dolaysız bir biçimde katılma isteği gelmektedir. Çünkü, bir siyasal örgütün gençlik kolunun parti merkezine direkt bağlılığı ve işleyen katı merkeziyetçi tutum, gençliğin toplumsal sürece daha etkin ve dolaysız katılımını büyük ölçüde sınırlamaktadır. Edinilen deneyimlerin ışığında görüldüğü gibi, somut koşullar dikkate alınmaksızın kurulan bir partinin gençlik kolu pek verimli olamamakta, partinin herhangi bir kolu olmaktan öteye gidememektedir. Tüm gençliği bir yana bırakalım, aynı düşünce doğrultusundaki gençleri bile kucaklıyamamaktadır. İşleyen ağır parti mekanizması ve sıkı merkeziyetçilik, sonuç olarak, sözkonusu parti gençlik kolunun, gençlik hareketinin peşinden gitmesini beraberinde getirmektedir.

Oluşturulmaya çalışılan «Demokratik Sol Gençlik Federasyonu», CHP Gençlik Kolları çerçevesinde sıkışan demokratik sol gençliği toparlayabilecekse, toplumsal yaşama daha etkin bir biçimde katılmayı gerçekleştirebilecekse, olumlu bir gelişim olarak karşılanmalıdır. Çünkü, gençliğin önemli bir bölümünü teşkil eden demokratik sol gençliğin toplumsal yaşama etkin bir biçimde katılması, anti-emperyalist, anti-faşist gençlik hareketini güçlendirecektir.

Ancak, «Demokratik Sol Gençlik Federasyonu», gençliğin eylem birliğini güçleştirici bir örgütlenme biçimi olarak ele alınmamalıdır. Aksine, farklı düşüncedeki ilerici gençlik kesimlerinin eylem birliğini, ilerici siyasal partilerin eylem birliğine bağlı olmaktan kurtaracak olan bir örgütlenme anlayışını geliştirebilmeli ve bunu gençliğin acil ve yakın çıkarları ile temellendirmelidir. Bu bir öznel niyet olmaktan çok, yaşamın dayattığı bir zorunluluktur. İlerici, demokratik solcu, yurtsever, sosyalist gençlik kesimlerinin ortak yanlarını bulup çıkarmak ve güçlendirmek görevi, tüm ilerici gençlik kesimlerinin başta gelen görevlerindendir.

Maocuların yeni bir sahtekarlığı

Anaç maocu grupun «Halkın Sesi» adlı dergisi, diğer maocu grupların yayın organları gibi aylardır bir kampanya sürdürüyor. Bir takım isimler yayınlıyor, imza kampanyasına katılanların binleri geçtiğini iddia ediyor. Kampanyanın amacının anti-sovyetizm temeline oturtulması, onların gerici, sosyalizmden nasibini almamış çirkin yüzünü açığa vurması bir yana, maocuların nasıl sahtekârca eylemlere girişebileceklerini gözler önüne seriyor. Gazetemize konuyla ilgili olarak gelen bir mektup söylediklerimizi açık olarak kanıtlar türden.

Menemen'den gazetemize mektup yazan İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğrencisi Tevfik Soykut, aşağıda fotokopisini verdiğimiz mektubunda İGD üyesi olduğunu açıklayarak, maocuların kampanyası ile hiç bir ilişkisi olmadığını belirtmekle, ma ocu faşistlerin sahtekârlığını belgeliyor. Ç ü n k ü, «Halkın Sesi» 91. sayısında Tevfik Soykut'un ismini yayınlamış ve onun ismini kampanyaya katılmadığı halde sahtekârca kullanmıştır.

Bu neyi gösteriyor? Neyi kanıtlıyor? En yalın gerçeği. Maocuların özde birleştikleri faşist bozkurtlarla, aynı biçimlerle mücadele etmede de birleştiklerini.. Çünkü; bir takım isimleri kendi yoz görüşlerinin doğrultusunda sahtekârca kullanmak, faşistlere özgü bir yöntemdir.

Faşistler gerçekte yanlarına sokulamadıkları kişileri karalamak için bu yönteme başvururlar. Kendi gücünü olduğundan fazla göstermeye çalışmak, geniş halk kitleleri arasında «çok güçlü» oldukları imajına yaygınlık kazandırmak istemi, aslında zayıflığın doğurduğu aşağılık kompleksinin bir görünümüdür. Bugün maocular da aynı kompleks içindedirler. Ayaklarının altındaki zemin durmadan kaymaktadır. Maocuların kitlelerden tecridi, önüne geçilmez bir süreç halini almıştır. Maocuların telaşı bundandır. Çıkış yolu olarak sahtekârlığa sarılmaları bundandır.

Korkunun ecele faydası yok beyler. Sahtekârlıkta sizi kurtaramayacaktır!



Menemen

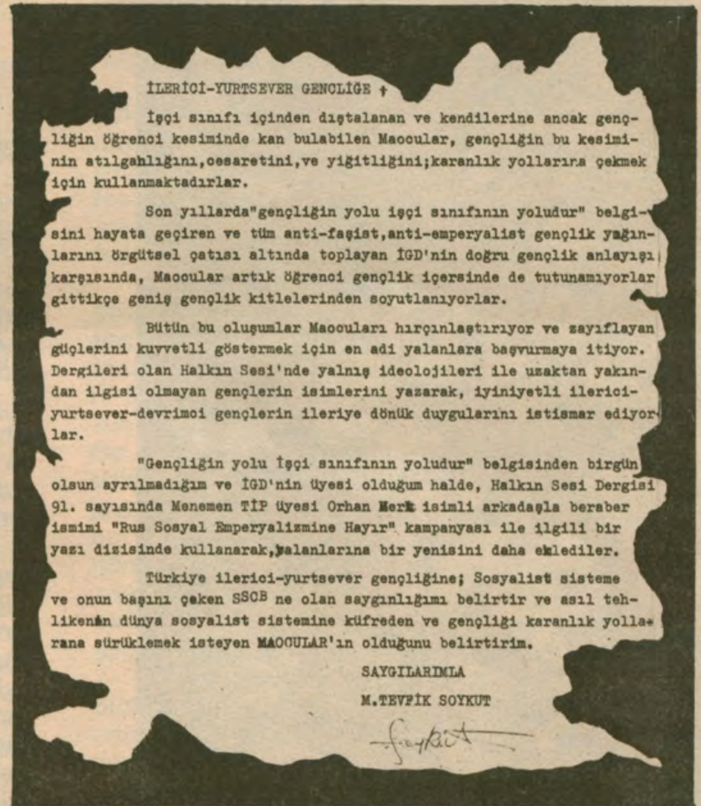
Tevfik Soykut (İ. Ü. Hukuk Fakültesi öğrencisi), Orhan Mert (işçi), Kutlukhan Kaynakçıoğlu (Menemen Lisesi öğrencisi), Oskay Dönmez (Menemen Lisesi öğrencisi):

SOSYAL-EMPERYALİZMİN SEVİNCİNİ KURSAĞINDA BIRAKACAĞIZ

Bugün başta ... MC'nin Yeni ... politi... işbirliği anlaşma... sosyal-faşi... yaymak için uğraşan ... sevindirmekte-dir. Devrimci... olarak sosyal-emperyalizm... sevincini kursağında bırakacağız.

Zonguldak

yalan makinesi "Halkın Sesi„



İLERİCİ-YURTSEVER GENÇLİĞE ;

İşçi sınıfı içinden dıştalanan ve kendilerine ancak gençliğin öğrenci kesiminde kan bulabilen Maocular, gençliğin bu kesiminin atılgahlığını,cesaretini,ve yiğitliğini;karanlık yollarına çekmek için kullanmaktadırlar.

Son yıllarda"gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur" belgisini hayata geçiren ve tüm anti-faşist,anti-emperyalist gençlik yığınlarını örgütsel çatısı altında toplayan İGD'nin doğru gençlik anlayışı karşısında, Maocular artık öğrenci gençlik içersinde de tutunamıyorlar gittikçe geniş gençlik kitlelerinden soyutlanıyorlar.

Bütün bu oluşumlar Maocuları hırçınlaştırıyor ve zayıflayan güçlerini kuvvetli göstermek için en adi yalanlara başvurmaya itiyor. Dergileri olan Halkın Sesi'nde yalnış ideolojileri ile uzaktan yakından ilgisi olmayan gençlerin isimlerini yazarak, iyiniyetli ilerici-yurtsever-devrimci gençlerin ileriye dönük duygularını istismar ediyorlar.

"Gençliğin yolu İşçi sınıfının yoludur" belgisinden birgün olsun ayrılmadığım ve İGD'nin üyesi olduğum halde, Halkın Sesi Dergisi 91. sayısında Menemen TİP üyesi Orhan Mert isimli arkadaşla beraber ismimi "Rus Sosyal Emperyalizmine Hayır" kampanyası ile ilgili bir yazı dizisinde kullanarak,yalanlarına bir yenisini daha eklediler.

Türkiye ilerici-yurtsever gençliğine; Sosyalist sisteme ve onun başını çeken SSCB ne olan saygınlığımı belirtir ve asıl tehlikenin dünya sosyalist sistemine küfreden ve gençliği karanlık yollarına sürüklemek isteyen MAOCULAR'ın olduğunu belirtirim.

SAYGILARIMLA

M.TEVFİK SOYKUT

işte belgesi

GENÇ SANATÇILAR, AKADEMİ ÖĞRENCİLERİ, AMATÖR SANATÇILAR

Uluslararası Öğrenciler Birliği (UÖB) hazırlıklarını sürdürdüğü 12. Kongre çalışmalarının bir parçası olarak tüm genç yazar, ozan, fotoğraf sanatçısı, ressam, grafiker ve kompositörlerin katılabileceği Uluslararası Pablo Neruda Yarışması düzenlemiştir. Bu yarışmanın çağrısını okuyucularımıza bir kez daha sunuyoruz.

«Genç sanatçılar, akademi öğrencileri, amatör sanatçılar!

1. Uluslararas Pablo Neruda Yarışması 1974'te UÖB tarafından düzenlenmişti. Şimdi de tüm genç sanatçıları, akademi öğrencilerini ve amatör sanatçıları, Şili'nin büyük ulusal ozanı, yapıtlarında soylu insanlık ideallerini, özgürlüğe özlemi, her türlü baskıya karşı nefreti, adalet ve toplumsal ilerleme yolunda kararlı savaşımı dile getiren, Nobel Ödülü sahibi Pablo Neruda adına düzenlenen uluslararası yarışmaya davet ediyoruz.

Tüm genç sanatçıları, anti-emperyalist dayanışma ideallerini daha da yükseltecek olan yarışmaya katılmaya çağırıyoruz.

Bu uluslararası yarışma, demokratik ve ilerici öğrenci hareketi tarafından düzenlenen 12. UÖB Kongresi'nin hazırlıklarının bir parçasıdır.

UÖB, tüm genç sanatçıları ve öğrencileri —profesyonel ve amatör— anti-emperyalist dayanışma hareketini güçlendirmek amacıyla yapılan yarışmaya katılmaya çağırır.

Genç ozanlar ve sanatçılar!

Genç kompositörler ve şarkı yazarları!

Genç sanatçılar, grafikerler ressamlar ve heykeltraşlar!

Genç fotoğrafçılar!

Sanat yapıtlarınızı barış, silahsızlanma, uluslararası güvenlik ve işbirliği, ulusal bağımsızlık, demokrasi, toplumsal ilerleme ve öğrenci hakları için verilen anti-emperyalist savaşımın hizmetine verin! Sanat yeteneklerinizi dünya çapındaki dayanışma hareketine adayın!

Yarışmanın başlatıcısı ve düzenleyicisi olan UÖB;

● En iyi yapıtları yayınlayacak ve tüm ulusal ve uluslararası öğrenci örgütlerine dağıtacaktır.

● En iyi edebiyat ve müzik yapıtlarını sergileyecektir.

● En iyi, güzel sanatlar ve fotoğraf yapıtlarını UÖB'nin 12. Kongresi'nde sergileyecektir.

a) Edebiyat
b) Müzik
c) Güzel sanatlar
d) Fotoğraf

dallarında en iyi üç dereceyi kazanan sanatçılar, UÖB'nin 12. Kongresi'nin yapılacağı kentte ağırlanacaklardır.

Yarışmaya katılan yapıtlar Prağ'da bulunan jüri tarafından değerlendirilecektir.

Sanat yapıtlarınızla uluslararası anti-emperyalist dayanışma hareketine katkıda bulunun!
Uluslararası Öğrenciler Birliği

Sanat yapıtlarınızla uluslararası anti-emperyalist dayanışma hareketine katkıda bulunun!
Uluslararası Öğrenciler Birliği

Genel Sekreter — Fethi El-Fadi
Başkan — Dusan Ulçak

GAZETEMİZİN GİRİŞİMİ

İlerici Yurtsever Gençlik Gazetesi olarak Türkiyeli genç sanatçıların yapıtlarının bu yarışmaya gönderilmesinde gerekli kolaylıkları sağlayacağımızı duyururuz.

Genç sanatçıların ürünlerini 15 Temmuz 1977 tarihine kadar aşağıdaki gazetemiz adresine göndermeleri gerekmektedir. Bütün Türkiyeli genç sanatçıları bu yarışmaya katılmaya çağırıyoruz.

İlerici Yurtsever Gençlik Gazetesi
Baş Musahip Sokak No: 3/1
Cağaloğlu/İSTANBUL

gençliğin sahte dostları (1)

ANARŞİZM

Aşağıda ilk bölümünü verdiğimiz yeni bir yazı dizisine başlıyoruz: GENÇLİĞİN SAHTE DOSTLARI... «Gençliğin Sahte Dostları»nda; tarih sahnesine çıkışından bu güne değin dünya devrimci hareketine, gençliğin savaşımına getirdiği olumsuz çözümlemelerle ayak bağı olan, işçi sınıfına ters sapık akımlar inceleniyor. Bilimsel sosyalizmin literatüründe işçi sınıfının yol arkadaşları olarak tanımlanan sapık akımların «yol arkadaşlıkları» boyunca yaptıkları ve yapmakta oldukları anlatılıyor. Yazı dizimizde konuya yeni birşey getirdiğimizi iddia etmiyoruz. Amerika'yı yeniden keşfe çıkmak gibi bir düşüncemiz de yok. Amacımız, gençliğin saflarında boy veren sahte dostlarının gerçek yüzünü sergileyebilmek.

Yazı dizimize «Klasik Anarşizm» ile başladık. Diğer sapık akımların şu veya bu biçimde, az veya çok Klasik Anarşizmden kaynaklanmsı, onun ilkelerine bir ucundan da olsa sarılması, anarşizm seçeneğinde kalkış noktamız oldu. Dizinin daha sonraki bölümleri Troçkizm, Goşizm ve Maoizm sapık akımlar zincirinden oluşuyor.

İlerici, yurtsever gençlik hareketinin her soydan ve her boydan sekter unsurlarla savaşmak zorunda bulunduğu günümüz Türkiye'sinde, sapık akımlar zincirine genel bir bakışın olumlu olacağı kanısındayız.

Ayrıca, bu yeni atılımla okuyucularımızın yayınlanmasını en fazla istedikleri bir soruna değinmiş oluyoruz.

İşçi sınıfının nicel ve nitel gücünün yeni boyutlar aldığı, dostlarının, düşmanlarının kimler olduğunun kanıtlandığı bugünkü sınıflar mevzilenişinde, yeni yazı dizimizin gençliğin işçi sınıfı saflarında konumunu sağlamlaştırmasını diliyoruz.



19. yüzyılın ikinci yarısı büyük toplumsal atılımların ve politik çalkantıların tarihidir.

1848 devrimleri, Fransa'dan Almanya'ya kadar tüm Avrupa'yı sarmıştır. Şanlı Paris Komünarları bu dönemin ortalarında, 1871'lerde tarihin ilk proleter devletini kurmuşlardır. Bu dönemde bilimsel sosyalizmin ilke ve ülküleri Avrupa'yı boydan boya sarmış, bilimsel sosyalizmin salt teoriden öte, maddî bir güç olduğu kanıtlanmaya başlanmıştır.

Avrupa'dan esen devrim rüzgârları Asya ve Afrika'ya kadar uzanmış, Hindistan ve Çin halk ayaklanmaları, geleceğin ulusal kurtuluş savaşlarının ilk habercileri olmuştur.

19. yüzyılın ikinci yarısı, aynı zamanda kapitalist gelişimin yeni boyutlar aldığı tarih dilimini içerir. Çünkü 19. yüzyılın son yarısının ortalarında, yani 1871'lerde artık bir «rüya» sönmektedir. Tarih sahnesine «özgürlük, eşitlik, kardeşlik» şiarı ile atılan burjuvazi ilericilik niteliğini yitirerek gerici bir yapıya bürünmektedir. Kapitalist toplumun duvarları çatlamakta, sınıf karşıtlığı keskin boyutlar alırken, sermayenin merkezileşmesi ve yoğunlaşması hızlanmaktadır. Rekabetçi kapitalizm, 1871'lerden Büyük Ekim Devrimi'ne kadar sürecek olan süreç içinde tekelci aşamaya yükselmenin sancılarını çekmektedir. Ufukta artık burjuvazinin tamamının değil, yalnızca en irilerin, en kodamanlarının iktidarı görülmektedir. Kapitalizmin en yüksek aşaması emperyalizmin tohumları atılmaktadır.

Kapitalist gelişimin bu evresinde sermayenin merkezileşmesi ve yoğunlaşması, küçük mülkiyetin parçalanmasını hızlandırmış, küçük burjuva katmanlar mutlak bir yoksullaşma sürecine girerken, ekonomik çöküntü emekçi sınıfların sefaletini arttırmıştır. Sömürü ve burjuvazinin sınıf baskısının dev boyutlar alması ile birlikte emekçi sınıfların yaşam koşulları hızla kötüleşmiştir.

İşte, başarısızlıkla sonuçlanmış olsa bile 1848 Fransa Devrimi, Alman burjuva demokratik devrimi, Viyana, Berlin ayaklanmaları, kötüleşen yaşam koşullarına isyan eden emekçilerin ağır sömürüye karşı tepkileridir. Zincirlerinden başka yitirecek birşeyleri olmayanların uyanışıdır.

Ne var ki, o dönem, bilimsel sosyalizmin tarih sahnesine çıktığı ilk dönemlerdi. Bilimsel sosyalizm, hızlı bir gelişim süreci içerisinde olmasına karşın belirleyici bir güç haline gelmemişti. Bu somut durum, işçi sınıfı ve küçük burjuva tabakalar arasında burjuva etkisinin daha kolay yayılmasına neden oluyor, küçük burjuvalar kendi sınıfsal saplantılarını, dar görüşlülüklerini, ideolojilerini orta yere saçarak gelişen hareketin önüne çıkıyorlar, ortalığı bulandırıyorlardı.

İşte bunun için 19. yüzyılın ikinci yarısı, bilimsel sosyalizmin kendini kabul ettirdiği, çeşitli burjuva ve küçük burjuva akımlara karşı kıran kırana bir savaşa girdiği dönemdir.

Bu kıran kırana savaşın ilk dönemi, Proudhon'dan Bakunin'e kadar uzanan anarşizme karşı savaşımı kapsar.

ANARŞİZM: KÜÇÜK BURJUVA İHTİLÂLCİLİĞİNİN BABASI

Anarşizm, Lenin'in deyimiyle, **«İşçi sınıfının oportünist günahları için bir çeşit ceza olan»** küçük burjuva ihtilâlciliğinin babası sayılır. Tarih sahnesine çıkışı 1800'lü yılların ortalarına denk düşer.

Kapitalist çöküntünün hızlandırdığı devirlerdir, o zamanlar. İşçi sınıfı, emekçiler, küçük burjuvalar bir arayış içerisindedir. Herkes, her emekçi sınıf ve katman, kapitalizmin kötülüklerini görmekde, onun yerini alan yeni bir toplumsal düzeni düşlemektedirler.

Ne var ki, bu arayış süreci bir takım ters düşünceleri, küçük burjuva ideolojilerini beraberinde getirdi. Sınıfsal dar görüşlülük içerisindeki küçük burjuvalar; kapitalizmi, bir takım reformlarla dirilmekten tutun da, ille de şiddet diyen bireysel terörist eylemlere kadar uzanan geniş bir saplantılar çizgisi hattında sıralandılar.

Küçük burjuvalar kendilerini mülksüzleştirdiği için kapitalistlerle zıdlaşıyorlardı ama, kapitalizmle var olan çelişkileri onları bilimsel sosyalizmin ilkelerine uyumlu davranmaya itmiyordu çoğu zaman. Küçük burjuvazinin sönmeyen mülk sahibi olma karakteristiği, bilimsel sosyalizme, onun ilke ve ülkülerine de karşı olmayı getiriyordu beraberinde. Küçük burjuvazinin bu ikili karakteri, onun saplantılara açık konumunu ortaya koyduğu gibi, yeni doğmuş çocuk örneği dünyaya şaşkınlıkla bakan, yüzünü de açığa vurur.

İşte anarşizm, küçük burjuvazinin ayranının kabarmasıydı. Küçük burjuvazinin öfkesinin kabından dışarı taşmasıydı. Lenin

sözleriyle, **«Anarşizm, çaresizliğin bir ürünüdür. Rayından çıkmış aydınların ya da lumpen proletaryanın zihniyetidir, ama proletaryanın değil.»**

Anarşizm küçük burjuvaziye has bir olgudur ama, öteki toplumsal kesimleri de etkilemedi değil. Sınıf bilincinden yoksun işçi sınıfının en geri kesimi, toplum dışına itilmiş lumpen proletarya, anarşizmin batağına saplandılar.

O dönemlerde küçük burjuvaların toplumun sınıflara bölünmüşlüğü içerisinde daha geniş yer tutmaları, köylülüğün geniş kır kesimlerini içine almış olması, anarşist görüş ve ilkelerin yayılmasını kolaylaştırdı.

Ayrıca sefahat içinde yüzen burjuvalar ve macera peşinde koşan soylulardan kimileri, kötü duygulardan kurtulmak olarak, tanımlanan anarşizmin macera ve heyecanına kapıldılar. İçlerinden namlı anarşistler çıktı. Öyle bir an geldi ki, en ahlâksız, en yoz görüşler anarşizm bayrağı altında en devrimci görüşler adını aldı. Burjuva çevreler, gizliden gizliye, açıktan açığa anarşizmi desteklediler de. Onlar anarşizmde, işçi sınıfının devrimci hareketini bölen özü görmüşlerdi ve bundan sonuna kadar yararlandılar.

ANARŞİZM FERDİYETÇİ BİR DÜNYA GÖRÜŞÜDÜR

Lenin, **«Burjuva görüşünün ters çevrilmiş biçimidir»** derken, aynı zamanda anarşizmin bireycilik temelinde yükseldiğini açıklıyordu.

Böylesi bireycilik kokan bir görüşün eninde sonunda gideceği yer burjuvazinin safları olacaktır kanıtlanmış gerçeğinin yanında, ferdiyetçiliğin anarşizme kazandırdığı diğer özellik; anarşizmin kendi bünyesinde bir bütünsellik arz etmemesidir. Ferdiyetçi karakter; anarşizmi her ustasına ve taraftarına göre ayrı bir yorumlama getirmesine yolaçmıştır.

Daha açık bir deyişle, anarşist akımlar sürekli bir bölünme içerisindeydiler. Bunun doğal sonucu olarak tezlerinde birbirlerine zıd kavramları savunabiliyorlardı. Örneğin, oportünist küçük burjuva reformcusu ve bir anarşist olan Proudhon özel mülkiyeti, kapitalizmi barışçı yollardan özüne dokunmadan dönüştürmeyi ileri sürerken, Bakunin tam ters bir konumda özel mülkiyete karşı çıkabiliyor, ortak mülkiyeti savunabiliyordu.

Nitekim bu anarşist tezler salatası, William Godwin'den, Max Stırner'e, Pierre Joseph Proudhon'dan Mişel Bakunin'e değişik görünümler arz ediyordu.

Anarşistler tarihi materyalizmin olayları eleştirici, yorumlayıcı süzgecinden geçiren yöntemi diyalektik materyalizmden de yoksundurlar. Onlar ta başından diyalektiği metafizik olarak damgalayınca, olayları somut koşullar ve nedensellik ilişkileri içerisinde değerlendirmek gibi doğru bakış açısından yoksun kalmışlardır.

ANARŞİZM EKLEKTİK (SEÇMECİ) BİR GÖRÜŞTÜR

Anarşizm aynı zamanda kapkaççı bir görünüm taşır. Ondan bundan çalma çırpmadır. Sonsuz bir eklektisizm içerisinde idealizmden materyalizme kadar birbirine zıt görüşleri bağrında taşıyan yamalı bir bohçadır. Lenin, **«Anarşizm hiç bir öğretiye, hiçbir devrimci bilgiye ve teoriye sahip değildir»** derken, işte böylesi bir gerçeğe parmak basıyordu. Onun eklektikliğini gözler önüne seriyordu.

Eklektisizm yanında anarşizmin belirgin karakterlerinden birisi de, olayları aşırı derecede basite indirgemesi (Vulgarize etmek) ve diyalektik materyalizmin olayları değerlendirici süzgecinden nasibini almaması nedeniyle iradeciliğin (Voluntarizm) başlıca değerlendirme ve düşünme biçimi olarak kendisini göstermesidir.

İradeciliğin temelinde bilgisizlik, kendine çok güvenme yatar. Kendine çok güven, doğru değerlendirme bakış açısına sahip olmalarından gelmiyor. Biz biliriz ki, toplumsal gelişme yasalarını anlayamayanlar, dünyanın gelişimini sergileyen nesnel süreçlerden habersiz olanlar ancak böylesi bilgisizlikten kaynaklanan kayıtsızlık içerisinde olabilirler.

Örneğin, elektrik akımından bir elektrik mühendisi daha fazla çekinir. Daha doğru deyimle, elektriğe karşı temkinlidir. Bu temkin, elektrik akımının sonuçlarını bilmesindendir. Bu bilgi değilmidir ki, elektriğin insanı bir anda kül edebilecek tehlikelerine karşın, onu yönlendirmeyi, insanlığın gelişimi doğrultusunda kullanılabilmesini olağan duruma getirir.

Oysa bir çocuk bir elektrik sobası karşısında aynı olgunlukla davranabilir mi? Hemen sobanın başına gidip o kızıllığı tutmak istemez mi? Şimdi çocuğun bu davranışı, onun kendisine fazlaca güvenmesinden midir?

İradecilik, olayları gelişim koşulları sürecine oturtamamanın yanısıra olayları basite indirgeme kolaylığına yaşam hakkı kazandırıyor. **«Sosyal - politik bir teori ve pratik olarak, siyasal bir tavır olarak iradecilik, toplumsal ve yaşamdaki maddî varlık koşullarını ve nesnel yasaları önemsemez, bilimsel temellere dayanan eylemi inkâr eder, giderek insanların pratik eylemini, amaçsız, kendiliğinden kararlara ve devrimci coşkulara bağlar. Bu görüşlerin politik alanda varacakları kaçınılmaz sonuç, maceracılıktan başka birşey değildir.»** (Markscı-Leninci Felsefe Sözlüğü, Konuk Yayınları, sayfa 148).

Bu alıntı, anarşizmin temel taşlarından birisi olarak iradeciliğin özünü gözler önüne sererken, bu görüş açısına sahip olan anarşistlerin maceracı ve bireysel terörist eylemlerini açığa çıkarıyor ve maddî temelini açıklıyor.

Aslında anarşistlerin terörizmin batağına saplanmaları, onların görüşlerinin bireyci olmasından da kaynaklanıyor. Geniş halk kitlelerinin tarihi yaratıcı gücünü göremeyenler için gerçekte bu yola saplanmaktan öteye açılacak bir geçit yoktur.

Bireysel terörizmi ilke olarak kabul ettikten sonra, bunun pratiğe yansımasını da hiç tartışmasız kabul ediyorum demektir. Zaten anarşistler şiddet taraftarı olduklarını hiç bir zaman yadsımadılar. (Sözümüz Proudhon'un dısında). Hatta onlar işi o derece ileri götürdüler ki, gerçek devrimcilere «sizler yalnız oy pusulaları ile sosyalizmi kurmak istiyorsunuz» yakıştırmasını taktılar.

Bu suçlamanın ne kadar temelsiz ve gerçeklerden uzak olduğunu kanıtlamanın gereği yok. Bilimsel sosyalizmin kurucuları K. Marks ve F. Engels ve geliştiricisi V. I. Lenin, bu tür mesnetsiz görüşleri yerden yere vurdular. Bu ayakları havada gezenlerin suçlamalarını tuzla buz ettiler.

Ama bu sözlerde şu konum açık olarak gözlenmiyor mu? «Somut koşulları değerlendirmeden şiddet yoluyla gelişecek devrim sürecini mutlaklaştırmak!.»

Bu sözler ayrıca, bir gerçeği daha gözler önüne seriyor; anarşistlerin eleştirileri belirli bir temele dayanmamaktadır. Anarşistlerin teori ve bilgide zayıflıkları, düşmanlarına saldırırken en aşağılık kara çalma yöntemlerine baş vurmalarını beraberinde getirmiştir. Bilimsel sosyalizm karşısında ideolojik olarak tutunamayanlar yalana, iftiraya sarılmışlardır. Komünist Manifestosu'nun ütopik sosyalist Fourier'in öğrencisi Victor Considerant'ın manifestosundan çalındığını söylemeleri, karaçalmanın en bilinen, örneklerinden birisidir.

Anarşist bayların aynı yetersizlikten kaynaklanan diğer bir özellikleri: «Kendi öz gücüne güven» hovardalığının gizlediği perdenin arkasından, devrimci savaşımın bir cephe sorunu olarak, sınıfsal bağlaşıkları, temelinde yükselişinin varlığından habersiz olmaları, habersiz görünmeleridir. Anarşist Stirner'in şu sözleri bunu en çarpıcı biçimiyle açığa çıkarmıyor mu? **«Yalnız kendi özgücünüze güvenmelisiniz. Hiç bir hak istemiyorum; işte bundan dolayı da hiç bir hak tanımak zorunda değilim. Elde etmek yeteneğinde olduğumu ederim; elde etmemiş olduğum hakkımın dışında kalır. Benden geri alınmayan hakkımla ne övünüyor, ne de kendimi avutuyorum.»** (Anarşizm Nedir? Henry Avron, Gerçek Yayınevi, sayfa 32).

Görünen köy klavuz istemez, kendi dilinden anarşizmin iflasını sergiliyor bu sözler.

«ÖNCÜ SAVAŞ» MARTAVALI

Bu itiraf belgelerinin arkasında yuvalanan bir yanı daha var anarşizmin: Öncelerı sözünü ettiğimiz geniş halk kitlelerine karşı inançsızlığın getirmiş olduğu **«Öncü Savaş»** martavalı. Bakunin'in sözleriyle, **«devrimin başarıya ulaşması için, emekçilerin kendi davalarının haklılığına inanmaları ve bir avuç önderin cesaretle ileriye atılmasının yeter de artar bile»** denildiği gibi!..

Ama, herşey bu kadar kolay ve gerçeklerden kopuk değil. Bu tür görüşlerin günümüzde özellikle gençlik kesimlerinde savunanlar olduğuna göre pek yabana atılacak bir tehlike olarak düşünülmemesi gerekir.

Ancak, bilimsel sosyalizmin «Öncü Savaş» üzerine değerlendirmesi açık ve kesin. Lenin bakın ne diyor bu konuda:

«Tek başına öncüyle savaş alınmaz. Yığınların açık desteği kazanılmadan veya hiç olmazsa, hasmın yeralmasını imkânsız kılacak yararlı tarafsızlığı sağlanmadan, öncüyü, velevki bu öncü bir sınıf bile olsa, kesin bir savaşa sürüklemek aptallık ve bir cinayet olurdu.» («Sol Komünizm» çocukluk hastalığı).

Anarşistlerin işçi sınıfı sosyalistlerine saldırılarında kendilerine bayrak edindikleri diğer bir saçma; Sosyalist hareketin bürokratik bir hareket olduğu suçlamasıdır. J. Duclos'nun deyimiyle, «Bilimsel sosyalistlerin hareketinin bir halk hareketi olmadı» sözlerine tapınma!

Anarşistlerin bürokratiklik suçlaması ile sosyalistlere saldırmalarının elbet maddî bir temeli var. Hatta günümüzde bile bu tür suçlamanın Graudy gibi sağ kanat oportünistleri tarafından savunulduğunu söylersek, bu suçlama halen güncelliğini koruyor demektir. Bu aynı zamanda sağ ve «sol» oportünizmin eninde sonunda aynı kefede birleşerek burjuvazinin değirmenine birlikte su akıtmalarının çarpıcı örneğidir. Bu tür yakıştırmaları günümüz anarşistleri olan goşist akımlar da savunmaktadır. John Bendit'in 1968 öğrenci olaylarında Fransa'da yaptığı konuşmalar. (Bu konuya daha ileride değineceğiz.)

Anarşistlerin bu görüşleri, otoritenin her biçimine karşı olmalarından geliyor. Öyle ki, onların demokratik merkeziyetçiliğin işleyiş biçimini anlayamayan dar kafaları, her türlü devlet biçimine karşıdır. Onlara göre, devrim bir alt üst oluş mekanizmasıdır. Bir kaostur. Öyle olunca, **«kapitalist devlet yıkıldıktan sonra yerine yeni bir baskı aracı sosyalist devleti getirmeye ne gerek var.» 'Ve bu anlayışın ulaştığı son aşama: «Yasaklamak yasaktır» ve «Devrim tek bir şeyi tanır, YIKIM.»'**

İşte anarşizmin en zavallı yüzü: toplumsal gelişme kanunlarının habersiz olma... Devrim savaşımının sınıf savaşımı olduğunu unutma. Devrimi kötü duyguların zincirinden boşalışı olarak görme. Ve bu gün iflas etmiş bulunan anarşizmin, en üst savaş biçimi olan politik savaşımı yadsıması. Üstelik bu zavallıların kendilerini herkesden daha devrimci görme hastalıkları var. Sanki devrimcilik bakkalda satılıyormuş ve en fazla satın alan en devrimci olabilirmiş gibi.

NOT : «ULUSAL SORUN ve GENÇLİK» BAŞLIKLI YAZIMIZIN İKİNCİ BÖLÜMÜ, DİZGİYE YETİŞTİRİLEMEDİĞİ İÇİN BU SAYI YAYINLAYAMIYORUZ. ÖNÜMÜZDEKİ SAYI YAYINLAYACAĞIMIZI BELİRTİR, OKUYUCULARIMIZDAN ÖZÜR DİLERİZ.

MC'NİN ÜNİVERSİTE VE

ziraat fakültesinde öğrencilerin can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü sağlanmalıdır

MC'nin üniversiteler ve yüksek okullar üzerinde sürdüregeldiği gerici - faşist politika elbette ki Yıldırım Beyazıt Yurdu' nun yanı başında bulunan Ankara Ziraat Fakültesi'ni de hedef alacaktır. Almıştır da. Yıldırım Beyazıt Yurdu'nda yuvalanan faşist çeteler Ziraat Fakültesi öğrencilerine karşı sert bir faşist terör estiriyorlar. Okula olduğu kadar çevreye de zararı dokunan bu yurdun bir kez bile aranmadığını söylüyor ilerici yurtsever öğrenciler.

Yıldırım Beyazıt Yurdu'na karşı sağır kesilen güvenlik kuvvetleri, ilerici öğrencilere yöneltilen anti - demokratik baskılar gündeme gelince adeta birer kaplan kesilmekteler. Bu uygulamanın sonucu olarak polisin taraflı, anti - demokratik tutumu, öğrenci olaylarında aldıkları tavırlardan, kapıda aramalara kadar bilinir, gözle görünür bir hale gelmiş Ziraat Fakültesi'nde.

Faşist çeteleri heveslendiren, eylemlerinde pervasız yapan yalnız kendileri gibi düşünen bir kısım güvenlik kuvvetleri değildir. Okul yönetiminin gerici yapısı, yönetime hakim olan gerici öğretim üyelerinin ilerici, yurtsever öğrencilere karşı takındıkları tavır, faşist saldırganlara yakılan bir yeşil ışık olmaktadır. Hele gerici Dekan Turan Güneş, ilericilik düşmanlığını o derece ilerletmiştir ki; silahlı saldırı sonucu yaralanan öğrencilere «ölü mü var» diyerek öğrencilerin can güvenliğinin sağlanmasının görevi olduğunu unutmuş pozlara girebilmektedir.

Can güvenliğinin birincil önemde bir sorun olarak kendini dayattığı bugünkü koşullarda öğrencilerin ivedilikle çözümlenmesini istedikleri istemleri şunlardır:

- **Faşist işgal altında bulunan Ziraat Fakültesi'nde can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünün sağlanması;**
- **Faşist katillerden hesap sorulması, Yıldırım Beyazıt Yurdu' nun faşistlerden temizlenmesi (Önce de belirtildiği gibi bu yurt can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünü tehdit eden faşist bir yuva haline gelmiştir.)**
- **Okulun giriş ve çıkışlarında yapılan aramaların tarafsız öğretim üyelerinin gözetiminde yapılması;**
- **Uygulamalı derslerin başka tarafa alınması.**

Öğrenciler bütün bu istem ve önerilerin yaşam hakkı kazanmasının örgütlü savaşımdan geçtiğinin bilincinde o l a r a k Genç Ziraatçılar Derneği'nin çatısı altında toplanıyorlar. Ne var ki; en geniş öğrenci kitlesini kucaklayabilmek için getirilen yanlış ilkeler GZD'nin kitleselleşmesini önlüyor. Dernek yönetiminin sekter tavrına, bir de goşistlerin kendi aralarındaki hizip çekişmeleri eklenince öğrencilerin oluşturmak zorunda oldukları anti - faşist eylem birliği sarsılıyor, faşist işgali kırma savaşımı sekteye uğruyor. Maocuların bugüne dek her hangi bir harekette belirleyici rollerinin olmayışı ise demokratik ve akamedik savaşımın belirli ölçülerde gelişmesi olanağını sağlıyor.

ÜNİVERSİTELER KAPANIRKEN

1 Kasım 1977 tarihinde üniversiteler ve yüksek okullar öğrenime başladığı günlerde gazetemiz sütunlarında gençliğin çözüm bekleyen sorunlarının yığınla olduğu belirtiliyor; gerici eğitim sisteminden, yurtlara, örgütlenme özgürlüğünden can güvenliğine kadar uzanan bir dizi sorunun gerçek anlamda çözümünün gerici - faşist karması MC'den beklenemeyeceği açıklıkla işleniyordu. Aynı içerikli yazılar da ayrıca, «MC'nin gençliğin demokratik istemlerini gözardı etmesi gerçeğinin gençliğin demokratik ve akademik hakları için verdiği savaşımı bir tarafa bırakması anlamına gelemeyeceği» vurgulanıyor, üzerinde önemle duruluyordu. O günden bugüne, günler, aylar geçti. Okullar teker teker sınav ve tatil dönemine giriyor...

Doğal olarak geçen 6 ay içerisinde saflarımızda hızlı bir değişim ve gelişim süreci izlendi. Bu durum aslında yadırganacak bir şey değil. Toplumsal gelişme yasalarının, doğanın oluşumunun bir gereği. Herşey değişmek ve gelişmek zorunda. Demokratik üniversite savaşımı da aynı gelişim yasalarına tabi olduğuna göre, o da aynı süreci izleyecek. Yalnız gelişim her zaman istenilen hızla seyretmiyor.

Demokratik üniversite savaşımının gelişme perspektifleri açısından geçen öğrenim döneminde koşulların ilericilerden, devrimci öğrencilerden yana olduğunu söyleyememekle birlikte, demokratik akademik haklar için savaşımımızın büyük güçlüklerle karşılaştığını, gerici - faşist iktidarın anti - demokratik baskılarının sorunlarımıza yeni sorunlar kattığını söyleyebiliriz.

CAN GÜVENLİĞİ SORUNU, DİĞER BÜTÜN SORUNLARIN ÖNÜNE GEÇTİ

Gerici - faşist karması MC bir kez üniversiteyi, üniversiteliyi düşman bellemişti. Öğrenim kurumlarını kendi kafa yapısı doğrultusunda oluşturmak istiyor, üniversite sıralarında faşist komandolardan başkasına dayanamıyordu. Nitekim MC'nin anti - demokratik uygulamaları bir dönem boyunca tekrar tekrar yaşandı.

Faşist saldırılar sonucu yüksek okullar sık sık kapanmak zorunda kaldı. Doğru dürüst öğrenim görülemedi. Gün geçtikçe saldırılar yaygınlaştırıldı. Faşist baskılar sokak ortasında adam çevirip dayaktan geçirmeden, yaralayıp öldürmeye kadar vardırıldı. Ve doğal olarak can güvenliğinin yokedildiği koşullarda, can güvenliğini sağlama sorunu, demokratik üniversite savaşımının önüne geçti. Özgür bir ortamda öğrenim görmek, üniversite gençliğinin güncel istemi olarak gündeme geldi.

Can güvenliğinin kalmadığı koşullarda, akademik demokratik haklarımız daha kolaylıkla budandı. Yönetmeliklerin işletilmeyen, ya da işletilemeyen gerici maddeleri yeniden yürürlüğe sokuldu.

Gerici güçlerin gençliğe yönelttiği saldırılar, direkt baskılardan öte, gençliğin hareketini yanlış hedeflere yönelterek, diğer demokratik güçlerin karşısına çıkarılabilecek çıkışlara zemin hazırlama yolu sürekli hazır da tutuldu ve bu yolla demokratik kazanımlara saldırıldı.

Faşist baskıların, provokasyonların kol gezdiği ortam da, egemen güçlerin oyunlarına gelen gençlik kesimleri de oldu. Demokratik üniversite savaşımına zarar verici eylemlerle karşılaşıldı, üniversite gençliğinin saflarında. Goşist, maocu işçi sınıfına ters unsurlar boğazlarına kadar bireysel, grupsal çıkışların batağına saplandılar. Can güvenliğini sağlama sorununu bir avuç faşistle didişmeye indirgeyerek, faşist baskıların geniş öğrenci kitlesinin güç ve eylem birliği ile boşa çıkarabileceği gerçeğini bir tarafa bıraktılar. Savaşımın grupsal çatışmaya indirgendiği koşullar ağırlaştıkça, geniş öğrenci kesimleri okullara gelmemeye başladı. Küçümsenmeyecek bir öğrenci kitlesi demokratik üniversite savaşımının dışına itildi.

FAŞİST KATLİAMLARIN SORUMLUSU MC'DEN HESAP SORULACAKTIR

Ancak demokratik üniversite savaşımızın önüne dikilen her türden engeller, yalnızca kendi saflarımızda düşülen hataların, yanılgıların sonucu değildi. Böyle birşeyi söylemek hem büyük insafsızlık, hem de gerici faşist karması MC'nin demokrasi, ilerleme düşmanı yüzünü perdelemek olur. Oysa bu günler, MC'nin yaptıklarını perdelemek değil, açığa vurma günleridir. MC'den hesap sorulacak günlerin çok yakın olduğu günlerdir.

Herşeyden önce, MC içimizden kopan 250 ilerici, yurtsever gencin, mücadele arkadaşlarımızın katilidir. Biz akademik - demokratik haklar dedikçe daha bir hışımla saldıran, faşist komandolarını üzerimize süren gerici - faşist ortaklıktır. MC, ODTÜ öğrencisi için Hasan Tan'dır. Faşist yuva haline gelen onlarca eğitim enstitüsünün ilerici, yurtsever öğrencileri için Ayvaz Gökdemir'dir. Atatürk Öğrenci Sitesi denince Oktay Aras'tır. Ve hepimiz için MC, kan, ölüm, okuldan atılma, faşist komando, boşa giden bir yıl, gasp edilen akademik - demokratik haklardır. MC'nin üniversiteler ve yüksek okullar dosyası anti - demokratik baskılarla yoğrulmuştur. Bu dosya kendiliğinden kapanmayacaktır. Sorumlulardan hesap sorulacaktır, bu böyle biline!..

Geçen öğrenim dönemi acılı ve tüm olumsuz uygulamalarına karşın demokratik gençlik hareketinin gelişimi açısından kesin yenilgiler dönemi olmamıştır. Gençlik ileriye doğru atılmış, ilerici gençlik hareketi hızlı bir gelişim göstermiştir. Ülkemiz toplumsal yaşamına ağırlığını koyan işçi sınıfımız, üniversite gençliğini de yakından etkilemiştir. «Gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur» belgisi binlerce, onbinlerce gencin klavuzu olmuştur. Bu binlercenin dışında kalan goşist, maoist v.b. işçi sınıfına ters akımlar, gençlik saflarından hızla, şovutlanmaya başlamıştır. Hele maocular öyle bir hızlı dıştalanıyorlar ki, çalışma alanının daralmasının doğal bir sonucu olarak birbirlerinin tabanını kemirir duruma düşmüşlerdir. Aynı kaçınılmaz son, diğer bozguncu unsurları da tehdit etmektedir.

Evet, bir öğrenim dönemini daha geride bırakıyoruz. Sorunlarımıza istediğimiz çözümlemeleri getirememiş, bu olanaklar bize tanınmamış olarak. Ancak 5 Haziran seçimlerinin sonuçlandığı bugünlerde, sorunlarımızın çözümleneceğine olan inancımız her zamankinden daha güçlüdür. Seçimlerden, demokratik özgürlüklerden yana bir hükümetle çıkılmasının olanak dahilinde olması, inancımızı daha da pekiştiriyor. Hayalperest değiliz. Seçimlerden sonra kurulacak, demokratik haklardan yana bir iktidarla sorunların köklü çözüme kavuşmayacağını biliyoruz. İleri, demokratik üniversitenin, ileri demokratik bir düzenle gerçekleşeceğini savunuyoruz. Ama olanak dahilinde olan demokratik özgürlüklerden yana bir hükümetin sorunların çözümünü kolaylaştıracağını gözden uzak tutmuyoruz. İvedilikle çözümlenmesi gereken sorunlarımızı bir kez daha şöyle formüle edebiliriz:

— 1750 sayılı Üniversiteler Yasası demokratik bir içerikle yeniden düzenlenmeli. Üniversiteler bilimsel ve özerk kuruluşlar halini almalıdır.

— Dernekler Yasası'nın anti - demokratik maddeleri kaldırılmalı, üniversiteler bünyesinde örgütlenebilmenin yolları açılmalıdır.

— Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Yasası demokratik bir özle yeniden düzenlenmelidir.

— Kredi ve Yurtlar Kurumu faşist çetelerden temizlenmeli, yurtlardaki faşist işgallere son verilmelidir.

— Can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü sağlanmalıdır.

— Okullardaki faşist işgallere son verilmelidir.

YÜKSEK OKULLAR DOSYASI - V

ankara hukuk fakültesi açılmalıdır

Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi, diğer bir çok üniversite ve yüksek okul gibi özerk - demokratik üniversite kavramının çiğnendiği yüksek öğrenim kurumlarından birisidir. Hukuk Fakültesi ilerici, devrimci öğrencilerin etkinliğinde olması nedeniyle faşist komandoların dışardan saldırılarına hedef olmaktadır.

Okulu kendi yörüngesinde faşist işgal altına alamayan MC, bilinen taktiği, öğrenimi okul kapatma yoluyla engelleme yoluna gitmektedir. Bunun için, Hukuk Fakültesi keyfi okul kapatma eylemlerinin ilk başlarında yer almaktadır.

MC'nin işbaşına geldiğinden bu yana okulun açık kaldığı, öğrenim görülen günler saymaya değmeyecek kadar azdır. Hele faşist tırmanışın alabildiğine yoğunluk kazandığı 1976 - 1977 ders yılında hemen hemen hiç ders yapılamamıştır. Okulun sürekli kapalı kalması, öğrenimin aksaması yanında öğrencilerin öğretim üyeleriyle sağlıklı ilişkiler kurmasını da engellemiştir. Öğrenci - öğretim üyesi dayanışması bu nedenle güncelliğini koruyan, fakat henüz yaşama geçirilmemiş bir sorundur. Yalnız şu bir gerçektir; anti-demokratik uygulamalar tüm öğrencilerin olduğu kadar öğretim üyelerinin de nefretini üzerine çekmektedir.

FAŞİST ÇETELER, KENDİLERİ GİBİ DÜŞÜNEN POLİSLERİN DESTEĞİNDE SALDIRILARA GİRİŞMEKTEDİRLER

Öğrenimin düzenli sürdürüldüğü günlerde okula gelen birkaç faşist besleme, kapıdaki sıkı polis kontrolüne karşın her ne hikmetse (!) içeriye patlayıcı maddeler, silahlar sokabilmiş, öğrenciler sınıflara girerken bu patlayıcı maddeleri atarak panik yaratmış, ilerici yurtsever öğrencilerde can güvenliği bırakmadıkları gibi okulun sık sık kapatılmasına neden olmuşlardır. Tüm bu olaylar bir kısım öğretim üyelerinin gözlerinin önünde olmasına karşın, bu olayların sorumlusu olarak 3 - 5 faşistin ifadesine dayanarak ilerici öğrenciler karakollara doldurulmuş, dayaktan geçirilmiştir.

Öğrenci - öğretim üyesi ilişkisine değinirken, ilerici ve gerici öğretim üyeleri ayrımını yapmak kaçınılmaz bir zorunluluktur. Hele ipliği pazara çıkmış, sicilli faşist gerici gazete yazarları (Mukbil Özyörük — Tercüman), öğrencilere çağdışı eğitim önerileri getirenler, hiç bir zaman diğer öğretim üyeleriyle bir arada değerlendirilemezler.

MC, FAŞİST SALDIRILARIN ANA KAYNAĞIDIR

MC'nin gelmesiyle oluşan değişiklikleri ilerici Hukuk Fakültesi öğrencileri şöyle sıralıyorlar:

- **Fakülte üzerinde oyunlar tezgâhlanarak faşist işgal altına girmesine çabalanmıştır. Fakat ilerici öğrenciler tarafından bu oyunun bozulmasıyla, okul keyfi olarak kapatılmış, öğrenim engellenmiştir.**
- **Fakültenin yararlandığı Mediko Sosyal tesisleri faşistlerin karargâhı haline getirilmiş, değil sağlık hizmetleri için, kayıt yaptırmak için bile girilemez bir kurum halini almıştır. Öğrencilerin sosyal hakları ellerinden alınmıştır.**
- **Öğrencilikle ilişkisi olmayan ve sayıları 15 - 20 kişiyi geçmeyen bir avuç faşist okula gelmeye başlamış, geniş kitlenin can güvenliği kalmamıştır.**
- **Okula yeni «konuklar», kolluk kuvvetleri gelmeye başlamış, kapıda, bahçede yaptıkları arama (ilerici öğrencilere yönelik) yetmiyormuş gibi, sınıflara kadar girilerek öğrenciler tedirgin edilmiş, hatta olayların kışkırtıcılığını bu kolluk görevlileri üslenmiştir.**
- **I. ve II. sınıflara baraj dersler konulmuş, bir çok öğrenci okuldan atılmış, geçme notu 6'ya çıkartılarak öğrenim koşulları zora koşulmuş, öğrencilerin dersler dışında hiç bir sosyal çalışmada bulunmamalarına yönelik bir sistem getirilmiştir.**
- **Tek gün eğitim sistemi yerine çift eğitim sistemine geçilmiş, Ceza, Medeni, Borçlar Hukuku vb. derslerin pratik uygulamalı saatleri kaldırılmış, öğrencilerin birliğini bölmek amaçlanmıştır.**

MC'nin gelişiyle artan bu sorunlar, bu anti-demokratik uygulamalar ancak MC'nin düşürülmesi ile çözüm yoluna girebilir. Çünkü, üniversitelere el koymaya dünden hevesli «Üniversite fatihleri» işbaşında kaldıkları sürece ne okuldan polisin çıkması, ne de bu anti-demokratik uygulamalara son verilmesi olanaklıdır.

Ancak, gerici, faşist karması MC'nin başta bulunduğu süre içinde de tüm ilerici, yurtsever öğrenciler gibi Hukuk Fakültesi öğrencileri de akademik - demokratik hakları alma doğrultusunda özverili bir çalışma yürütmüş, bu hakları özerk - demokratik üniversitenin temel taşları yapma doğrultusunda savaşım vermişlerdir. Veriyorlar da!...

Bu kararlı savaşımda Hukuk Fakültesi ilerici - devrimci öğrencilerinin önünde, faşistlerle beraber en büyük engel maocu bozguncular.

Maocular kitlelerden kopuk çalışmaları, öğrencilerin özlük sorunlarını küçümseyen tavırlarıyla, her yerde olduğu gibi Ankara Hukuk'ta da demokratik üniversite savaşımının önüne dikiliyorlar, öğrencilerin örgütlenmesine set çekiyorlar. Okul birim derneğini işlemez duruma sokuyorlar.

Okulun resmî derneği ise faşistlerin elindedir. Diğer derneğin yeri yurdu olmadığından ve seçimlerden seçimlere ortaya çıktığından bugüne değin ne kitleselleşebilmiş, ne de öğrencilerin sorunlarına bir çözüm getirebilmiştir. Büyük öğrenci çoğunluğunun ise böyle bir dernekten haberi bile yoktur.

OKUL ÖĞRENCİLERİNİN GENEL İSTEMLERİ

- **Hukuk Fakültesi açılmalı, can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü sağlanmalıdır.**
- **Baraj koşullu eğitim sistemi kaldırılmalıdır.**
- **Faşist işgal altındaki Mediko Sosyal Tesislerinden tüm öğrenciler yararlanmalıdır.**
- **Öğrenci - öğretim üyesi dayanışması hayata geçirilmelidir.**

ADMM VE ADMMYO'DAKİ FAŞİST İŞGAL KIRILACAK!

12 Mart faşist döneminin gerilemesiyle ülkemizde ilerici güçler biraz da olsa rahat bir nefes aldılar. 12 Mart'la birlikte bir dağınıklık devresini atlatan ilerici, devrimci gençlik hareketi toparlanmaya başladı. Tüm yüksek okul ve fakültelerde olduğu gibi, Ankara Devlet Mimarlık Mühendislik Akademisi ve ona bağlı Yüksek Okul'da da ilerici, devrimci hareket yeniden filizlenmeye başladı. 1973 - 74 öğrenim yılında öğrenci derneği kuruldu. Kısa sürede dernek üye sayısında büyük artışlar kaydedildi. Fakat, derneğe üye olan kişi ancak ödenti vermekle yetiniyordu. Üyelerin eğitimi ile en ufak bir şekilde ilgilenmek bir yana yönetim kurulu kendi arasında toplanamıyordu. Türkiye genelinde öğrenci hareketinin dağınıklığı, somut bir eylem programının kavranılmaması, eylemleri yeterince kitleselleştirememe, kuşkusuz ADMMA - YO'da yansımıştır. Ancak bu dağınıklık ve örgütsüzlüğe karşın, ilerici, devrimci öğrencilerin yoğun çabaları sonucu öğrenim sürekli devam etmiştir. Bu olumlu durum, faşist çetelerin genel bir saldırıya giriştikleri 1975 - 76 öğrenim dönemine değin sürdü. 1975 - 76 öğrenim döneminin, özellikle Aralık ve Ocak aylarında arka arkaya tertiplenen faşist saldırılar ve gerici okul yönetiminin onlara arka çıkması, okulun adım adım faşist işgal altına alınmasına neden oldu. Ve o günden bugüne faşist saldırılar hızından birşey yitirmeksizin sürüyor, faşist çeteler giderek zorbalıklarını arttırıyorlar.

Okulun faşist işgal altına girmesi demokratik öğrenci hareketinin saflarında eskiden beri var olan dağınıklığı daha da körükledi. Öğrenci derneği, genel kuruldan bu yana bir çok yönetim değişikliğine sahne olduysa da, demokratik, akademik hareketinin gelişmesi açısından yeni bir gelişme kaydedilmedi. İlerici, yurtsever öğrenciler, okul derneğinin son yapılan kongresine 1400 üyenin 900'ünün katıldığını ancak, faşist işgale karşı direnenlerin 50 kişiyi geçmediğini belirtiyorlar. Bunun neden böyle olduğunu ise; öğrencilerin somut istemlerine ters yaklaşan, kitlesel eylemden çok bireysel çıkışlara ağırlık veren goşistlerin eylemlerine bağlıyorlar.

İlerici, yurtsever öğrenciler, birliğin sağlanması yolunda gerek faşist işgalin kırılması, gerek öğrenci hareketinin uçuruma sürüklemek isteyen goşist tavırlara karşı bugüne değin savaşım verdiler ve halen vermektedirler.

Bugün öğrencilerin en ivedi istemi öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğinin sağlanmasıdır.

MALİ BİLİMLER YÜKSEK OKULU FAŞİST YUVASI OLMAYACAK!

Ankara Mali Bilimler Yüksek Okulu halen faşist işgal altında bulunuyor. Okulun, faşist çetelerin Ankara'da yuvalandıkları yurtlardan birisi olan Site Yurdu'na yakın olması işgalin sürmekte olmasının başlıca nedenlerinden birisini gün ışığına çıkarıyor. Site Yurdu'ndan destek gören faşistler her türlü yalan ve demogoji ile kandırdıkları genç öğrencileri okulun demokratik kitlesinden koparmak istiyorlar. Bunda başarılı olamayınca, geniş öğrenci kitlesini faşist baskı ve terör eylemleriyle sindirerek, öğrencileri okul dışında tutmaya çabalıyorlar. Kendilerine karşı en ufak bir direnci zorbalıkla, tehditle susturuyorlar. İlerici yurtsever öğrenciler saldırganların ayırım gözetmediğini gerici, faşist gazete satışlarında gazete almayanlara, ödenti vermeyenlere gösterilen sert tepkileri yalnızca bir örnek olarak öne sürüyorlar.

Faşist saldırılar, baskı ve zorbalık, kimi öğretim üyelerini yıldırmış durumda. Öğretim üyeleri olaylar karşısında sessiz ve çekingen davranıyorlar. Çekingen tavır ilerici öğretim üyelerini de sarmış. Okulun özgül koşulları, öğretim üyelerinin içine düştükleri yılgınlık, doğal olarak öğrenci - öğretim üyesi dayanışmasının önüne engeller çıkarıyor. Ancak, demokratik üniversite savaşımı hızından hiç bir şey yitirmemiş, her türlü zorbalığa ve faşist saldırılara karşın öğrenciler yılmadan savaşımı sürdürüyorlar. Anti - demokratik uygulamalara karşı çıkıyorlar.

Okulda görülen dersler, emekçi halkımızın istemlerinden tamamen kopuk ve sermayenin istediği türden maliyeciler yetiştirmeye yönelik, tüm maliye ve iktisat uzmanı yetiştiren yüksek okullarımız da olduğu gibi. Mali Bilimler ve Muhasebe Yüksek Okulu'nda akademik haklar için verilen savaşım, geniş öğrenci kitlesinin istemleri doğrultusunda değil, bir avuç faşist çetenin keyfine ve arzusuna göre demokratik özünden koparılıyor. Demogoji planında kapitalistlere karşı çıkanlar, Mali Bilimler ve Muhasebe Yüksek Okulu'nda düzenle uyuşmanın en canlı örneğini veriyorlar.

Yoğun faşist işgal okulda örgütlenme acısından bir dağınıklığı beraberinde getirmiş. Okulun birim derneğini ellerinde tutan faşist komandolar, korku ve baskıyla adam kazanma yolunu izliyorlar, her öğrenciyi zorla derneğe üye olmaya zorluyorlar.

Faşist çetelerin zorla gasbettiği okul resmi derneğinin dışında, başını maocuların tuttuğu diğer bir dernek var. Ancak maocular, her yerde olduğu gibi kitleye dönük çalışmanın başlıca engellerinden birisi olarak ortada duruyor. Bu yüzden Mali Bilimler ve Muhasebe Yüksek Okulunda ilerici, devrimci öğrencilerin savaşımı aynı zamanda maocular vb. sapık akımlara karşı olmaktadır. Olmak zorundadır. Hele maocuların faşistlerle içli dışlı olduğu bugünlerde...





ÜNİVERSİTEYE GİRİŞ SINAVI YAKLAŞIRKEN...

KAPİTALİST EĞİTİMİN 'ELEYİCİ' NİTELİĞİ ÜZERİNE

«EĞİTİM» VE «ÖĞRETİM» KAVRAMLARI BİRBİRİNE KARIŞTIRILMAMALIDIR

İnsanlar yaşamak için üretim yapmak zorundadırlar. Sanayide hızlı gelişme ve bilimsel - teknolojik devrim sonucunda üretim için gerekli bilgiler artmıştır. İnsanın bu bilgileri kazanabilmesi için eğitim gereklidir.

Pek çok kez eğitim ile öğretim birbirine karıştırılmıştır. Kuşkusuz ki, eğitimin öğretimle büyük bir benzerliği vardır; fakat hiç bir zaman eğitim öğretimin eş anlamı değildir. Uzman pedogoglar eğitimin öğretime oranla çok daha geniş bir kavram olduğu kanısındadırlar. Onun kendine özgü özellikleri vardır. **Eğitim, eğitimci tarafından dilenen niteliklerin eğitilene aşılanması için onun psikolojisine yapılan belli, amaca yönelik ve sistematik, çok yönlü etkidir.** Yani insan toplumuna ilişkin belli kuralların aşılanması, karakterin ve iradenin belli çizgilerinin, alışkanlıkların ve zevklerin işlenmesi, belli bedensel niteliklerin gelişmesi vb.

EĞİTİM SINIFLARÜSTÜ DEĞİLDİR

Sınıflı toplumda hiçbir zaman sınıf dışı ya da sınıf üstü eğitim var olmamıştır ve olamaz.

Burjuva toplumunda eğitim tümüyle egemen sınıfların ikiyüzlü ve açgözlü çıkarlarıyla içiçedir. Bu eğitim, kapitalist toplumun çelişkilerini yansıtan derin bir çelişik karakter taşımaktadır.

Kapitalist toplumda eğitimin amacı, burjuvaziye hizmet edecek kişileri yetiştirmektir. Kapitalistlerin amacı işçileri ve köylüleri, geniş emekçi kitlelerini boyun eğen, sömürünün yükünü ses çıkarmadan taşıyan hizmetçiler olarak göstermektedir. Kapitalistler buradan yola çıkarak işçilerde, köylülerde, geniş halk yığınlarında yüreklilik ve mertlik gibi nitelikleri eğitmek istemezler. Öyle ya, okumamış ve geri kalmış insanlarla başa çıkmak daha kolaydır. Fakat böyle insanlar temel bilgileri olmadan makinelerde ve tezgâhlarda çalışamazlar ve onlarla soyguncu savaşlarda zafer kazanılamaz. Bir yandan teknik gelişim koşullarının yarattığı karşılıklı yarış, üretici güçlerin sürekli gelişme eğilimi ve bu doğrultuda giderek toplumun en geniş yığınlarının öğretim uğrundaki savaşı, burjuvaziyi emekçilere hiç olmazsa bilgi kırıntıları vermeye zorlamaktadır.

Burjuvazinin hiçbir eğitim sistemi bu çelişkilerden sıyrılamaz.

Burjuva toplumundaki emekçi insan, doğumundan ölümüne dek egemen sınıflar için uygun olan düşünce, duygu ve alışkanlıkların sürekli etkisi altında bulunmaktadır. «**Egemen sınıfın düşünceleri egemen düşüncelerdir.**» Bu bazen güç seçilir biçimler alarak, sayısız yollar - yöntemler aracılığıyla gerçekleşmektedir. Din kurumları, okul, sanat, basın, sinema, tiyatro, çeşitli örgütler, hepsi birden kitlelerin bilincine burjuva dünya görüşünü burjuva ahlâkını, alışkanlıklarını vb. aşılamak için sılah görevini yükümlenmektedir.

Kapitalizmdeki sınıfsal ayrılıklara bağlı olarak eğitimde ayrıcalıklı, ezberci, eleyici, gerici, üretimden kopuk vb. nitelikler oluşmuştur.

TÜRKİYE'DE ELEYİCİ EĞİTİM SİSTEMİ VE SONUÇLARI

Eleyicilik, toplumdaki öğretim çağındaki kişileri yeteneklerine göre seçip eğitmek yerine bunları sınıfsal, ekonomik, ulusal özelliklerine göre ayırdedip eğitim olanaklarından o ölçüde yoksun bırakılması, öğretimden tavsiye edilmesidir.

Ülkemizde ilkokul çağındaki işçi, köylü, emekçi çocuklarının önemli bir bölümü daha ilkokul çağında elenmektedir. 1972 - 73 döneminde okuma çağındaki çocukların %12,8'i ilkokula gidemiyordu. Yine 1972 - 73 yılında 5063 okulsuz köy olduğu düşünülürse elenenlerin çoğunun köylü çocuklar olduğu ortaya çıkar.

İlkokula girenlerden en çok % 27'si ilkokulu sınıfta kalmadan bitirebiliyor. Bunlardan sınıfta kalmış da olsa ilkokulu bitirebilenler, ilkokula girenlerin ancak % 50'sini tutuyor. Yani yarısı **eleniyor.**

1961 - 62 öğrenim yılında ilköğrenimde okuyanların ortaöğrenime (orta - lise) o r a n ı 6,5/1 iken, 1963 - 64 öğrenim yılında 6,9 oldu. 1970 - 71 öğrenim yılında ise, 4,2'ye indi. 1973 - 74 öğrenim yılında okul çağındaki nüfus (13 - 15) 2.447.000 iken orta okulda okuyabilenler 1.119. 924'dü. Yani okul çağındaki nüfusun % 42'si ortaokulda okuyabiliyordu. Yine aynı yılda ilkokulu bitirenlerin sadece % 55'i ortaokula devam edebiliyordu.

Ortaokula girdikten sonra eleme devam ediyor ve birinci sınıfa giren 413.000 öğrenciden 53 bin'i ikinci sınıfa, onlardan da 24 bin'i üçüncü sınıfa geçebiliyordu. Buna göre ortaokula giren her 56 öğrenciden ancak 10'u mezun olabilmektedir. 1972 - 73 öğrenim yılında mezun - yeni kayıt oranı % 55'di.

1973 - 74 yılında lise çağındaki nüfus 2.471.000 iken 503.828 lise öğrencisi vardı. Yani öğrenim çağındaki nüfusun % 20'si okuyabiliyor. 1966 programına göre 81.689 ortaokul 3. sınıf öğrencisinin 47.705'i liseye girebiliyordu. Bunların ancak 30.678'i ikinci sınıfa, bunların da 22.808'i 3. sınıfa geçebiliyordu.

1971 - 72 yılında lise ve dengi okullardan 104.290 kişi mezun oldu. Bunlardan sadece 31 526'sı üniversiteye girebildi. 1971 - 72 yılında liseden yüksek okula geçiş oranı % 33 iken 1960 - 70 yılında % 58'di. Yani eleme oranı iki yılda % 28 arttı. Gerçi 1973 - 74 yılında geçiş oranı % 48'e çıktı, ama bunun yarısı mektupla öğrenim aldatmacasına girdiğini gözönüne alırsak bu oran % 24'e inmiş olur ki, bu, eleme oranının bir yılda % 4 artmış olduğunu göstermektedir.

ELENMENİN ÇEŞİTLİ NEDENLERİ

Hayat pahalılığı, bu elemenin başlıca nedenlerinden biridir. Kitap ve kırtasiye ücretlerinin gerçek işçi ücretleri ve tarım ürünleri taban fiatlarına göre çok hızlı artması, emekçi ailelerin bu malzemeleri yaalamaması, ya da kısıtlı olarak alması öğrencinin başarısızlığını ve giderek emekçi çocuklarının elenmesini getirmektedir.

Aynı şekilde eğitimi parasız ilan edip, spor ve kültürel çalışmalar için, okul için yüksek harçlar toplanması da az gelirli aile çocuklarının elenmesini getirmektedir.

Öğrenim kurumlarına girişte burjuvazinin siyasetçilerinin doğum gününden, karısının adına kadar sorular sorulması, buna olumsuz cevap veren ilerici öğrencilerin elenmesine neden olmaktadır. Orta öğrenimde gerici - faşist disiplin yönetmeliği ilerici öğrencileri acımasızca elenmektedir.

Gerici, ırkçı, faşist, üretimden kopuk, eleyici eğitimi gören, onun amacını kavrayan bazı öğrenciler için okumak nefret verici birşey olmuştur. Disiplin yönetmeliği, gerici ders kitapları, faşist işgaller öğrencilere eğitimden bıktırıcı bir nitelik oluşturdu. Bu bıkkınlık birçok öğrenciyi eğitimden ayırdı.

Ayrıca büyük şehirlerdeki okullarla Anadolu'daki okullar arasındaki fark da eleyiciliğin bir parçasını oluşturmaktadır. Hem de oldukça önemli. Anadolu okullarından birindeki bir öğrencinin üniversiteye giriş şansı ile büyük şehirlerdeki okulların ö ğ r e n c i l e r i n i n üniversiteye giriş şansı eşit değildir. Bugüne kadar yapılan üniversite sınavlarından sonraki değerlendirmelerde beş büyük şehirdeki öğrencilerin ve daha çok paralı okul öğrencilerinin baş sıraları alması bunu açıkça belgelemiştir. Bunun yanısıra bir kasaba okulu ile bir merkez okulundan, büyük şehir okuluna geçen öğrenci, her yörede ve okulda farklı biçimde yapılan eğitime alışamamakta ve elenmektedir.

Elbette 60 kişilik bir sınıfta okuyan öğrenci ile 35 kişilik bir sınıfta okuyan öğrencinin daha üst sınıfa geçme oranı aynı olmaz. Kalabalık okullar ise genellikle emekçi ve dar gelirli ailelerin çocuklarının okuduğu okullardır. Eleme yine emekçi çocuklar için..

1966 programına göre 695.848 ortaöğrenim öğrencisinin sadece 20.577' si özel okullarda okumaktadır. Bu da eğitim durumu iyi olan okullarda, bir avuç kişinin okuduğunu göstermektedir. 1966 yılında 1504 ortaokul ve liseye karşılık 9 Anadolu ve 1 Fen lisesi vardı. Bu resmi 10 okulun yatırım tutarı 25.315.000 lira iken, öteki okullara yapılan yatırım 152.949.000 lira idi. Yani bir normal liseye 4 kuruş yardım yapılıyorsa, bir «Anadolu Lisesi»ne 1 lira yardım yapılıyor. Her ne kadar bu okullar resmi okullarsa da, bu okullara girişte (tüm istisnalar dışında) işçi çocukları elenmektedir. Bu liselerin mezunları üniversiteye girişte öteki lise mezunlarına oranla kat kat başarılı oluyorlar.

1972 - 73 öğretim yılında lise ve dengi okullarda okuyanların % 56'sı normal liseler, % 44'ü ise meslek liselerinde okuyordu. Meslek okullarına üniversiteye girişte normal liselerin çok üstünde bir eleme yapılmaktadır. Bu eleme kız - erkek ayırımında da görülmektedir 1965 programına göre Erkek Teknik Öğretim'e 59.000.000 lira ayırılırken, Kız Teknik Öğretim' e 13.000.000 lira ödenek ayırılıyordu.

Tam gün eğitim yapan okullardaki öğrenciler öteki öğrencilere göre daha başarılı oluyorlar, ama tam gün öğretim yapılan okulların sayıları azdır. Bazı okullarda üç devre bile öğretim yapılmaktadır.

Eleyiciliği tanımlarken ulusal ayrıcalıklardan söz etmiştik. Marmara bölgesinde 575 ilkokul dersliği varken, Güney - Doğu Anadolu bölgesinde toplam 182 derslik bulunmaktadır. Doğu ve Güney Doğu bölgelerinde toplam 905 ilkokul dersliği vardır. 1966 programına göre Marmara bölgesine eğitim harcaması 127.823.000 lira iken, Güney ve Doğu Anadolu bölgelerinde 5063 okulsuz köy varken, öteki bölgelerde 2.186 okulsuz köy vardı. Hakkari'de lise çağındaki 4262 kişiden 102'si liseye gidebiliyordu. Bursa' da ise 4350 lise çağındaki kişiden 3116'sı liseye gidebiliyordu.

Görüldüğü gibi kendi dilinde okuyamayan, okumak için olanakları kısıtlı ulusa yapılan eşitsizlik, ayrıcalık ve baskılar sonucu, o ulusun çocukları daha çok elenmektedir.

Eğitimdeki tüm sorunlar, ayrıcalıklar kapitalizmden gelmektedir. Kapitalist toplumun ulusal ayrıcalıkları, kadın ezgisi, herşeyi eğitime de yansımıştır. Eğitimdeki bu eleyicilik, yetenek, çalışma ayırımı değildir. Kapitalist toplumdaki sınıfsal ayrışmanın yansımasıdır.

ÇÖZÜM : ULUSAL DEMOKRATİK BİR EĞİTİM...

Ülkemizde de eğitim sorununun köklü çözümü doğrultusunda ortaöğrenim gençliğine düşen görev, başını işçi sınıfımızın çektiği ulusal demokratik güçlerin ilerici cephesinin saflarında örgütlü, disiplinli olarak yer alıp ulusal demokratik, halktan yana bir eğitimin gerçekleşeceği ileri demokratik Türkiye savaşımının bayrağına bir uçtan sarılmaktır.

17 haziran uluslararası silahsızlanma günü

silahlanmaya harcanan kaynaklar yaşam koşullarının düzeltilmesinde kullanılmalıdır

SİLAHSIZLANMA SAVAŞIMI, ANTİ - EMPERYALİST SAVAŞIMDAN AYRILMAZ. ÖLÜM ÜRETEN SİLAH TEKELLERİ YOKSUL HALKLARA SILAHLANMA YARIŞINI ZORLA DAYATMAKTADIRLAR. HALKLARARASI DOSTLUKLARI BOZARAK, FATURALARINI YOKSUL HALKLARA ÖDETTİKLERİ BÜYÜK VURGUNLAR VURUYORLAR.

Silahlanma yarışının devamı, sadece dünya barışı için bir tehdit olmakta kalmayıp, aynı zamanda ulusal ekonomiler için ağır bir yüktür. Sorunun güncelliği, dünya barışçı kamuoyunu «silahsızlanma» savaşımında önemli önlemler almaya itmiştir. Dünya gençliği ve öğrencilerinin de etkin olarak katıldığı bu savaşım, yaşamın tüm alanlarında sürmektedir. Silahsızlanmanın ekonomik ve toplumsal sonuçlarını içeren toplantılar örgütlenmekte, geleceğe dönük özlemlerin dile getirildiği eylemler gerçekleştirilmektedir. İşte 17 Haziran **«Uluslararası Silahsızlanma Günü»**, böylesi özlem ve dileklerin haykırıldığı gündür.

Silahsızlanmanın ekonomik ve toplumsal sonuçları, gençleri ve öğrencileri yakından ilgilendirmektedir. Silahlanma harcamalarının kısıtlanması, eğitime ve gençlerin yaşam koşullarını yetkinleştirmeye daha fazla pay ayrılmasına neden oluyor. Bu nedenle, gençler ve öğrenciler kapitalist ülkelerde sürekliolarak silahlanma harcamalarının kısıtlanması için savaşım veriyorlar.

Genel ve tam silahsızlanma yolunda atılan her adım, silahlanmanın maddî ve insan kaynaklarını gün geçtikçe daha fazla miktarlarda yutması nedeniyle, ekonomik ve toplumsal gelişim için yeni yeni olanakları ortaya sermektedir Bu olgunun özellikle, sömürgeci baskı dönemlerinde köklerini bulan, bircok sorunla karsı karsıya bulunan gelişmekte olan ülkeler için vurgulanması gerekmektedir...

Bu ülkeler, ulusal kaynakları üzerlerinde tam bir denetim kurma ve uluslararası ilişkilerin adaletli bir tabanda yeniden oluşturulması özlemi içindeler.

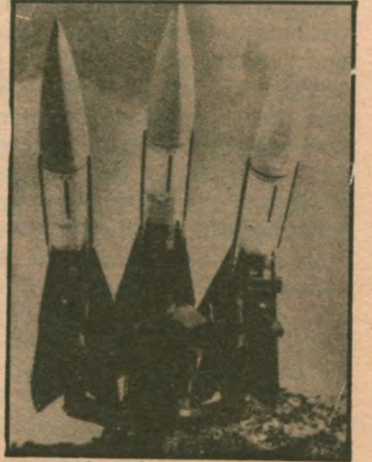
Bu sorun, ulusal bütçesinin yarıya yakın bir kısmının askerî harcamalara ayrıldığı, NATO üyeleri içinde, nüfuslarına iranla en kalabalık orduyu beslemek zorunda olan Türkiye için de günceldir ve ilericileri, yurtseverleri ivedi önlemler almaya itmektedir.

İçinde bulunduğumuz yılın başlarında, içlerinde **İlerici Gençler Derneği**'nin de olduğu demokratik yığın örgütleri bir imza kampanyası açarak silahsızlanma savaşımında önemli bir başlangıç yaptılar. Bir yıl önce ülkemizde de imzaya açılan **Stockholm Barış Çağrısı** ve **1 Eylül Dünya Barış Günü** kutlamaları ile birlikte düşünülürse, barış güçlerinin gelişmesi doğrultusunda, silahsızlanma savaşımının eriştiği boyutlar kolayca görünür.

Silahsızlanma savaşımı, anti - emperyalist savaşımdan ayrılamaz. Ölüm üreten silah tekelleri, yoksul halklara silahlanma yarışını zorla dayatmaktadırlar. Halklararası dostlukları bozarak, faturalarını yoksul halklara kanla ödettikleri büyük vurgunlar vuruyorlar.

İlerici gençlik, silahsızlanma savaşımının bu çok yönlü özelliklerini göz önüne alarak, barıştan, ilerlemeden, sosyalizmden yana güçlerle eylem birliği içinde olmalıdır. Daha gelişmiş yaşam düzeylerinde kişiliklerimizi özgürce geliştirme isteği, savaşsız, sömürüsüz bir dünyada yaşama özlemi, «silahsızlanma» savaşımında etkin yer almamızı zorunlu kılmaktadır.





Silahlanma yarışını durdurun



Atom denemelerine karşı çıkan öğrenciler

6 - 11 MAYIS TARİHLERİNDE YAPILAN DÜNYA BARIŞ KURUCULARI KONGRESİNİN GENÇLİK TOPLANTISININ SONUCUNDA YAYINLADIĞI BİLDİRİ

«Barış, Güvenlik, Uluslararası İşbirliği ve Silahsızlanma için savaşımda gençliğin ve Öğrencilerin Görevleri» konulu Yuvarlak Masa Toplantısı;

Varşova'da 6 - 11 Mayıs tarihleri arasında yapılan Dünya Barış Kurucuları Toplantısının çerçevesi içinde gençlik ve öğrenci delegelerin katıldığı bir yuvarlak masa toplantısı yapıldı. Çeşitli politik, felsefi ve dinsel eğilimleri taşıyan bir çok uluslararası, bölgesel ve ulusal örgütün katıldığı geniş çapta yapıcı bir tartışma yapıldı.

Yuvarlak masa toplantısına katılanlar, barış, demokrasi ve ilerleme güçlerinin kazandığı başarılar sayesinde uluslararası durumda olumlu gelişimler görüldüğünü belirttiler.

Geçmişteki deneyimler gençlik ve öğrenci örgütlerinin çabalarını birleştirmelerinin, barışsever, demokrat ve ilerici güçlerin kalıcı barış, güvenlik ve halklar arasında işbirliği için verdikleri birlikte savaşıma olumlu katkılarda bulunduğunu göstermiştir. Bunun gençlik düzeyindeki en belirgin örneği, 1976 Haziranında Varşova'da yapılan Avrupa Gençlik ve Öğrenci Toplantısı'dır.

Bunu gözönüne alarak, katılanlar, detantın pekiştirilmesi, kalıcı ve evrensel hale getirilmesi, saldırgan soğuk savaş merkezlerinin tecrit edilip eritilmesi için, gençlik ve öğrencilerin birlikte eylemlerini güçlendirmenin gerekliliğini vurguladılar. Bunu yaparak genç lik ve öğrenciler, kalıcı barış için sağlam bir temel hazırlanmasına katkıda bulunmuş olacaklar.

Katılanlar, bugünlerde gençlik ve öğrencilerin birlikte eyleminin en önemli görevlerinden birinin detantı askeri alana sokmak, silahlanma yarışını durdurmak ve silahsızlanmayı pekiştirmek olduğunu kabul ettiler.

Katılanlar, silahsızlanmayı pekiştirme yolundaki bütün girişimlere desteklerini belirttiler; kendilerini silahsızlanmanın sağlanması için, şimdiki silahsızlanma görüşmelerinin başarıya ulaşması için çalışmaya adadılar. Katılanlar yıl sonunda Macaristan'da yapılacak olan «Silahsızlanma için Avrupa Gençlik ve Öğrenci Konferansı» için görüş alışverişinde bulundular.

Katılanlar, detantın derinleştirilmesinin gençliğin temel hakları ve yaşamsal çıkarları için verdiği savaşımı güçlendirdiğini belirttiler. Aynı zamanda silahlanma yarışının, saldırı ve gerginlik politikasının, gençliğin demokratik hakları için büyük bir tehlike olduğunu vurguladılar. Katılanlar, kapitalist ülkelerde gençliğin karşılaştığı bunalım, işsizlik, genel ve mesleki eğitim eksikliği gibi sorunlara dikkat çektiler.

Yuvarlak masa toplantısına katılanlar, dünya barışını güçlendirmenin insanlığın kurbanı olduğu saldırganlığın sonuçlarının temizlenmesinden; halkların bağımsızlık, özgürlük ve egemenlik haklarının tanınmasından; faşist, ırkçı, diktatörlük ve apartheid rejimlerinin yokedilmesinden; sömürgeciliğin, emperyalist ve yeni sömürgeciliğin kalıntılarının temizlenmesinden; ve uluslararası yeni bir ekonomik düzenin geliştirilmesinden ayrı ele alınamıyacağı konusunda düşünce birliğine vardılar. Katılanlar, bu amaçlar için savaşan tüm halklar ve gençlik ile destek ve dayanışmalarını belirttiler.

Tartışılan diğer konular arasında Havana/Küba'da yapılacak olan 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivalinin hazırlıkları ve diğer uluslararası ve bölgesel ortak sorunlar vardı.

Yuvarlak masa toplantısına katılan tüm örgütler, Dünya Barış Kurucuları Toplantısının dileklerini uygulamayı ve bunu tüm dünya gençliği ve öğrencilerine duyurmayı kararlaştırdılar.

TÜRK DİL KURUMU ÖDÜLÜ SAHİBİ VE ELEŞTİRMEN GÜNGÖR DİLMEN İLE TİYATRONUN ÇEŞİTLİ SORUNLARI ÜZERİNE YAPTIĞIMIZ BİR KONUŞMAYI SUNUYORUZ.

"TİYATRO ÖZÜNDE DRAM SANATIDIR„

İYG — Sanat anlayışınız ve tiyatro üzerine biraz açıklama yapar mısınız?

Tiyatroda tür zenginliğinden yanayım. Kendim de tragedyadan güldürüye karagöze değin tiyatro türlerini denedim, denemek isterim.

Zengin tiyatro yaşamı olan ülkelerde görülen en önemli özellik birbirleriyle yarışma halinde olan ama birbirlerini yadsımıyan değişik tiyatroların varlığıdır. Ülkemizde bu niye böyle olmasın? Bence her sahnenin, her ekibin bir kişiliği oyunculuk biçimi (üslubu) olmalı, seyirci değişik sahnelerde değişik oyunlar izleyebilmeli. Tiyatro yaşamı ancak böyle zenginleşebilir. Üyesi olduğum Şehir Tiyatrolarından da beklediğim bu. Biliyorsunuz geçen yıl İ. B. Şehir Tiyatroları Belediye Meclisinin çok yerinde bir kararı ile yerinden yönetime geçtiler. Kim ne derse desin bu yeni uygulama tiyatromuza büyük bir canlılık getirdi. Yıllardan beri Şehir Tiyatrolarını kim ciddiye alıyordu? Şehir Tiyatroları bir yıldan beri yepyeni bir döneme girmiştir. Gelecek yıllarda bu sahnelerin iyice kendi kişiliklerini bulup tiyatromuzu tekdüzelikten kurtaracaklarına inanıyorum.

MC iktidarının tasfiyesinden sonra Devlet Tiyatrolarının da aynı biçimde temelde değiştirileceğine kuşkum yok. Şehir Tiyatrolarında bir yıldan beri uygulanan yerinden yönetim Devlet Tiyatroları için de bir örnek olacak. Uzun yıllar tartışılan «bölge tiyatroları» da bu uygulamanın deneyimleriyle gerçekleştirilecek.

Başta tür zenginliği dedim, yeniden ona dönelim: Bizde tiyatro kuramında bir sav ortaya atılıyor, doğruluğu tartışılmadan hemen kabul ediliyor. Bir örnek vereyim: Devrimci tiyatronun tek yolu **epik tiyatroymuş.** 2500 yıllık dramatik tiyatro ise burjuva tiyatrosuymuş. İş bu denli basite indirgeniyor ve tiyatro düşünürlerimizden hiç tepki gelmiyor. Bana sorarsanız bu tepkisizlik tiyatro düşünümüzün cılızlığından, kendine güvensizliğinden ileri geliyor.

Yalnız epik tiyatronun ilerici devrimci öz taşıyabileceği savını ele alalım. Bu, yanlışlık içinde yanlışlık taşıyan bir sav. **Epik tiyatro** bir yöntemdir. Her yöntem gibi kullanana göre değişebilir. Epik yöntem ile pekâlâ gerici bir oyun da yazılabilir. Diyelim Abdülhamid'i öven bir oyun.

Epik tiyatronun birçok öğesinin Eski Yunan Tiyatrosunda var olduğunu da unutmayalım. Yunan Tiyatrosunun kaynağı, Yunan **Eposudur.** Koro anlatıyı, yani epik geleneği sürdürür. Zaman zaman oyun dışında kalarak seyircileri uyarır.

Büyük bir tiyatro kuramcısı olan Aristoteles'i de bir kalemde harcayıveriyoruz. Yanılgı burada. Bence düşünür Aristoteles ile bağnaz Aristocuları birbirine karıştırmaktan ileri geliyor. Aristoteles'in kuramı tartışılamaz mı? Elbette tartışılabilir. Ama Brecht'in kuramı da tartışılabilir. İşin hoş yanı Brecht kendi kuramının özeleştirisini de yapmış epik tiyatro ile dramatik tiyatronun birbirine o denli zıt şeyler olmadığını kabullenmiştir.

Ne türde olursa olsun tiyatro özünde dram sanatıdır. Yani içinde insan dramı olmayan bir yapıt belki şudur budur ama tiyatro değildir.

Sanat anlayışımı sordunuz, bu noktalara değinmeden açıklıyamazdım.

İYG — «Politik tiyatro» ve «sokak tiyatrosu» ile ilgili görüşleriniz nelerdir?

Politika insan yaşamının bir parçası, hele bugünlerde Türkiye'de insan yaşamının **neredeyse** tümü, kendisi. **Piscator** bunu bir akım haline getirdi ama ondan çok önce İ.Ö. V. yüzyılda **Euripides** de politik bir oyun yazarı olarak tanınırdı. **Aristofanes** ise güldürüleri ile politikanın hep içindeydi.

Bizde bu alanda 1960'lara kadar bir boşluk vardı. Ama hangi alanda yoktu ki boşluk? Bu boşluk slogancı tiyatro ile çabuk tarafından kapatılmaya çalışıldı. Şimdi bunun tepkilerini izliyoruz.

Bundan sonra gelişim ne yönde olmalı biz ona bakalım. **Köy tiyatrosu, işçi tiyatrosu, devrimci tiyatro** diye nitelendirilen oyunlar bizde **politik tiyatronun** değişik görünümleri. Devrimci tiyatro daha genel bir tanım. Ama devrimci tiyatro nasıl olmalı, bence sorun bu. Arkadaşım Mehmet Ulusoy'un hoşuma giden bir sözünü yinelemek istiyorum. «Tiyatroda devrimci öz ıspanaktaki demir gibi olmalı» demişti Ulusoy. Ben bundan güzel tiyatro kuramı işitmedim. Yani devrimci tiyatro yapıyoruz diye seyirciye demir tozu, demir talaşı yutturmaya hakkımız yok. Bir oyun iyi bir tiyatro değilse taşıdığı bildiri yenmez yutulmaz birşey olur. Seyirciyi tiyatrodan soğutur.

İYG — Türkiye'de sokak tiyatrosuna kaynak olabilecek bir birikim var mı? Geleneksel seyirlik oyunlar, düğün, cenaze törenleri buna örnek gösterilebilir mi?

Sokak tiyatrosu politik tiyatronun bir türü. Bizde ilk Mehmet Ulusoy denedi. Amerika'da Peter Schumann'ın «Ekmek ve Kukla» topluluğu da bu türün gelişmiş bir örneği sayılabilir. Kuzgun Acar ile Peyman da ilginç, etkileyici maskalarıyla bu yönde çalışıyorlardı. Bir tiyatro türünün denenmesi için geçmişte ille de bir birikim olması gerekli değil. Günümüzde yapılan deneyler gelecek için bir birikim olabilir.

İYG — Tiyatronun kitlelere ulaşabilmesi için neler yapabiliriz?

Ülkemizde tiyatronun uzun yıllar kitlelere ulaşabileceğini sanmıyorum. Bunu kim istemez? Bu, devlet işi. İleride devlet bu işe eğilir, bölge tiyatroları, bölge konservatuarları kurulursa, tiyatro sanatı yurt yüzeyinde daha çok yayılabilir. Bu devlet işi derken, ödeneksiz tiyatroların, amatör tiyatroların çabalarını önemsemiyor değilim. Hiç değill. Bakın dostum Özdemir Nutku da bir tiyatro otobüsü hazırlıyormuş, köy köy Anadolu'yu gezeceklermiş. Bunlar hep olumlu, yüreklendirici çalışmalar. Ama bütün tiyatrolarımızın seyirci toplamını kırk milyona oranlarsak tiyatronun bugün bir azınlığın hizmetinde olduğu gerçeği ortaya çıkar.

İGD TİYATROSU ÇALIŞMALARINI SÜRDÜRÜYOR

Geçtiğimiz yıl «Ellerinize ve Yalana Dair» adlı oyunla grevlerde, direnişlerde, gecelerde, izlediğimiz İGD Tiyatrosu önümüzdeki günlerde gençliği ve onun savaşımını konu alan ikinci bir oyunla izleyeceğiz.

Zor koşullara karşın, arkadaşların istekli, kararlı coşkulu uğraşıları sürüyor. Yeni oyunla da grevlerde, direnişlerde işçi sınıfımızla omuz, omuza olmanın sabırsızlığı içinde çalışmalar devam ediyor.



NAZIM HİKMET köşesi

(Geçen sayıdan devam)

Yaşamının son yıllarında doğaya karşı tutumu da değişir. Eskiden, insansız denizi, sürülmemiş tarlayı, balta sesi işitilmeyen ormanı sevmiyordu. Şimdi denizi, ırmağı, bulutları ve «en aygın baygın, en yalancı, en küçük burjuva ay ışığını sevmektedir. Doğayı sadece doğa olarak sevmektedir artık. Son yıllarda yazdığı şiirlerde, yurduna ve İstanbul'a duyduğu özlem büyük yer tutuyor:

Çok yorgunum, beni bekleme kaptan
Seyir defterini başkası yazsın.
Çınarlı, kubbeli, mavi bir liman.
Beni o limana çıkaramazsın.

Ölümden de çokca söz edilmektedir bu şiirlerde. Nazım Hikmet ölmekten korkuyor ve gizlemek gereğini de duymuyordu bunu. Tasarladığı, yapması gereken bir çok şeyi bitirememiş olmak düşüncesi eziyordu onu.

Giderayak işlerim var bitirilecek,
giderayak.
Ceylanı kurtardım avcının elinden
ama daha baygın yatar ayılmadı.
kopardım portakalı dalından
ama kabuğu soyulamadı
oldum yıldızlarla haşır neşir
ama sayısı bir tamam sayılamadı
kuyudan çektim suyu
ama bardaklara koyulamadı
güller dizildi tepsiye
ama taştan fincan oyulamadı
sevdalara doyulamadı.
Giderayak işlerim var bitirilecek,
giderayak.

1962 yılında yazdığı bir şiirde de şöyle diyordu:

Ölüm düşüncesinden sovundum
giyindim Haziran yapraklarını bulvarların.

Tam bir yıl sonra, bir ilk yaz günü, sabahın erken bir saatinde uyandı. Gazetelere bakmak için çıktı. Apartmanın girişine oturdu ve öldü... Ölümünden iki gün önce şunları yazdı:

«Şiir var olalı beri kaç kez şairler ülkelerini bırakıp gitmek zorunda kaldılar. Kaç kez son dakikalarına kadar vatan özlemiyle çarpan yürekleri yabancı topraklara gömüldü... Sovyetler Birliği dost kucağını açtı gurbetçi şairlere. İşte kaç yıldır bu kucaklayışların dost sıcaklığı ısıtıyor beni. Bu kucaklayışlar ayrılık acısını unutturmasa da, ölçüsüzce hafifletiyor onu, yüreği sonsuz bir umutla dolduruyor ve gurbetçi şairlere anayurdun mutluluğu için çalışma gücü veriyor.»

Bütün yaşamı boyunca şiirlerinin kahramanı, yaşamının ve yaratıcılığının coşku kaynağı, «ekmeği ve karanfili parasız olarak» vermek istediği insandı. İnsanların

Yarin yanağından gayri her şeyde
her yerde
hep beraber

olmalarını istiyordu.

NAZIM HİKMET VE ORHAN KEMAL ANILDI

Yaşamlarını savaşsız, sömürüsüz bir dünya için savaşıma adayan Nazım Hikmet ve Orhan Kemal'in anısına İLERİCİ GENÇLER DERNEGİ şubelerinde toplantılar düzenlenmiştir.

Büyük ilgiyle izlenen bu toplantılarda, insanların «yaşamak ne güzel şey» diyecekleri dünyayı yalnız kendi emekçi halkı için değil, bütün halklar için isteyen, bu uğurda savaşım veren Nazım Hikmet ve Orhan Kemal'in hayatı anlatılmış, Nazım Hikmet'in şiirlerinden seçmeler, dünya ozanlarının Nazım'a seslenişleri ve korodan marşlar okunmuş, «İnsanlığın insanlık tarafından insanlık için yönetilme çabası adına sanat» diyen Orhan Kemal'in Nazım Hikmet'le dostluğu belirtilmiştir.

Kurulduğundan buyana, Nazım Hikmet ve Orhan Kemal'in anısına düzenlenen toplantıları geleneksleştiren İGD'nin bu girişimleri, ilerici sanat çevreleri tarafından da olumlu olarak karşılanmakta, gençliğin ilerici sanata örgütlü bir biçimde yönelmesi ilgi ile izlenmektedir.



bizim köşemiz

1 MAYIS'IN ARDINDAN

DİSK'in öncülüğünde düzenlenen 1 Mayıs töreni, Türkiye'de yapılan kitle gösterilerinin en büyüğü olarak kutlanmıştır. Yüz binlerce işçi, emekçi, ilerici, yurtsever, «Gençliğin yolu İşçi Sınıfının yoludur», «Bütün ülkelerin işçileri birleşiniz», «İleri Demokratik Bir Düzen», «141 - 142'ye Hayır», «Faşizme Geçit Yok» sloganlarıyla 1 Mayıs Alanını doldurdular. Binlerce ilerici, yurtsever genç, «Gençliğin Yolu İşçi Sınıfının Yoludur» belgisini hayata geçirmek, işçi sınıfıyla dayanışmasını güçlendirmek için 1 Mayıs Alanına akın ettiler.

DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler, 1 Mayıs'ın anlamını, Türkiye işçi sınıfı açısından ve uluslararası birlik ve dayanışma günü olarak önemini belirtmiş; 1 Mayıs'ın işçi sınıfımızın geri alınamayacak demokratik bir kazanımı olduğunu söylemiştir. Konuşmasında baskı ve terörün işçi sınıfını ileri demokratik bir düzen için verilen mücadeleden alıkoyamayacağını vurgulayan Kemal Türkler, terörizmi işçi sınıfının biliminin karşısına diken maocu ve diğer maceracı gurupların bu mücadeleyi nasıl baltalamaya çalıştıklarını da ortaya koydu.

Ulusal demokratik güçlerin eylem birliğini vurgulayan sloganlarıyla, barışa, insanca yaşamaya ve sosyalizme olan inançları, marşları, türküleriyle 1 Mayıs'a katılan yüzbinlerce kişi; ABD emperyalizmini ve onun yerli uşakları MC ye korkulu anlar yaşattı. Sonlarının yaklastığını bir kez daha gösterdi onlara.

İşte bunun için tören tam bitmek üzereyken CIA ve onun yerli uzantıları, işçilerin üzerine saldırdılar. Bu provokasyonun uygulanmasında maocular ve bunların yanında goşist maceracı gruplar yardımcı oldular. Kanlı saldırı 35 yurtseverin ölümüne neden oldu. Bu olay maocuların ve diğer sapık akımların ilerici saflardan tecrit olmalarını hızlandırmış, onların işçi sınıfına olan düşmanlıklarını bir kez daha kanıtlamıştır.

Emperyalist güçler ve yerli ortakları «işçi sınıfımızın başı çektiği sosyalizme açılan ileri demokratik bir düzen» savaşımını durduracaklarını ve işçi sınıfımızın sendikal örgütü DİSK'i yıpratacaklarını sanıyorlarsa aldanıyorlar... Çünkü tarihin ileriye doğru akışını kimsenin durdurmaya gücü yetmeyecektir. Bütün ülkelerin işçileri 1 Mayıslarda «Gündüzlerinde sömürülmeyen — Gecelerinde aç yatılmayan» savaşsız ve sömürüsüz bir dünya için, tek bir ses, tek bir yumruk olarak savaşım veriyorlar.

Yaşasın işçi sınıfının uluslararası birlik mücadele dayanışma günü 1 MAYISI

Mehmet M. — Antakya

TOSYALI İLERİCİ GENÇLER

Dostlar,

Bizler Tosya'lı ilerici gençler olarak İGD'nin «gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur» şeklinde yaşama geçirdiği bilimsel ilkeyi çevremiz gençliğine egemen kılmaya çalışıyoruz. Tüm ilerici Türkiye gençliğinin verdiği bu kavga, hergün yeni boyutlara ulaşıyor; yeni zaferler kazanıyor. Şimdiye kadar gelişen her devrimci gençlik hareketini provakasyona getirmeye çalışan tekelci burjuvazi, bu köklü ve bilimsel gelişim karşısında gerçekten korku duyuyor. Bu arada gittikçe tecrit olan ve tecrit oldukça da faşistleşen maocuların İGD'ye karşı takındıkları karşı - devrimci tavır ve içine düştükleri şaşkınlık bu gelişimin bir kanıtıdır. Ancak, maocuların bu faşistçe tavırları İGD'nin gelişimini engelleyemeyecektir. Nitekim, geçen yıl Tosya'da maocu yayınlardan başka yayın satılmıyordu. Şimdi ise sayı ve etki üstünlüğünü biz elde ettik. Moculuğun gerçek yüzünü gören iyi niyetli arkadaşlar da hergün saflarımıza katılıyorlar.

Tosya'lı ilerici gençlerinden tüm Türkiye ilerici gençliğine içten sevgi ve selamlar.

Tosya'lı İlerici Yurtsever Gençler

İGD ADANA ŞUBESİ BOMBALANDI

İYG AKDENİZ BÜROSU

Gerici - faşist karması MC'nin 2,5 yıllık geçmişi, faşist baskılar, yıkım, talan, anti - demokratik uygulamaların en üst perdeden seyrettiği bir dönemi kapsar. Bu dönemde gericilik gemi azıya almış, ülkede zorbalık kol gezmiştir. Faşist komandolar MC'nin koruyucu kanatları altında icra-i sanat eylemişlerdir. Ve bu bir avuç faşist çete son ana kadar egemen güçlere kulluk görevlerini yerine getirmede kusur etmediler. Seçimlerden bir gün önve 4.6.1977 günü gecesi İlerici Gençler Derneği Adana Şubesine patlayıcı madde attılar. Patlama esnasında dernekde hiç kimse bulunmadığından yaralanan ve ölen olmadı.

Patlama olayının faşistlerin o gece çıktıkları afişleme sonrası olduğu belirtilmektedir.

Durum güvenlik kuvvetlerine belirtildiği zaman alınan «bombanın atıldığı yer çayhanedir. İGD değildir» yanıtı, gerçeği yansıtmamaktadır. Çünkü çayhane denilen yer İGD binasının bir bölümüdür, İGD şubesinin çayhanesidir.

İGD Adana Şubesi'ne patlayıcı madde atılmasının çevre halk üzerinde yarattığı tepkiler büyük oldu. Demokratik kuruluşlar olayı kınadılar. DİSK 2. Bölge temsilciliği ve CHP Gençlik Kolları, birer basın bildirisi yayınladılar. Bölge temsilcisi Bektaş Avşar'ın basın bildirisinde özetle şöyle deniliyor:

«İşbirlikçi tekelci sermayenin eli kanlı faşist güçleri 4.6.1977 günü gece saat 03'de Adana'daki İlerici Gençler Derneği (İGD)'ne patlayıcı madde atarak, faşist saldırılarına bir yenisini eklemişlerdir.

Gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur diyen, İlerici gençler Derneği'ne karşı yapılan bu saldırı işçi sınıfımıza karşı yapılan saldırılardan ayrı düşünülemez. Faşist saldırıların hesabı mutlaka sorulacaktır.

İşçi sınıfımızın, ilerici gençliğin ve tüm emekçi halkımızın gelişen BAĞIMSIZLIK - DEMOKRASİ - BARIŞ - TOPLUMSAL İLERLEME VE SOSYALİZM savaşımı bu tür saldırı ve işlenen cinayetlerle durdurulamayacaktır. İlerici gençlik hareketinin işçi sınıfının yanındaki savaşımı sürecek, bu savaşımı önlemek amacını güden saldırılara karşı halkımız omuz omuza mücadele verecektir.

DİSK 2. Bölge temsilciliği olarak, lerici Gençler Derneği'ne karşı yapılan bombalı saldırıyı nefret ve şiddetle kınarız.

YAŞASIN İSÇİ - GENÇLİK DAYANIŞMASI!»

MAHKEME KARARIYLA ALDIĞIMIZ TEKZİP

İLERİCİ yurtsever GENÇLİK GAZETESİ'NİN 32. SAYISINDA, MHP'LİLER TARAFINDAN

nice katledilen CHP İstanbul Örgütü üyesi Ahmet Ağaoğlu'nun cenaze töreni hazırlık çalışmalarına katılan CHP İst. Gençlik Kolları Başkanı ile ilgili yayın gerçekleri yansıtmadığı gibi yanlış ve iftiralarla dolu bir yayındır. Olayı baştan anlatmak, toplantı görüşmeleri yanlış ve yalan anlatıldığı için, kamuoyunu aydınlatma görevimizin gereği olarak belirmektedir.

Ahmet Ağaoğlu'nun cenaze töreninden evvel bazı gençlik örgütlerinin katıldığı toplantıya çağrıyı, CHP İst. Gençlik Kolları Başkanı, «bağımsız» olarak veya «CHP İst. İl Gençlik Kolu Yönetim Kurulu» adına yapmamıştır. Cenaze töreni ile ilgili olarak kurulan «Tertip Komitesi» adına, bu komitenin izin ve bilgisi altında bu çağrı yapılmıştır. Tertip Komitesi şu isimlerden oluşmaktadır: 1. Aytekin Kotil, 2. Yalçın Gürsel, 3. Süha Akıncı, 4. Metin Tüzün, 5. Ali İsmet Gencer, Komite çağrıyı bu gençlik örgütleri cenaze törenini gelip katılsınlar diye yapmamıştır. Çağrının amacı IGD, IYDGD, ve IYÖD yöneticilerine partinin kararlarını, görüşlerini iletmek içindir. Yoksa bu örgütlerle herhangi bir eylem birliği yapmak için değildir. CHP İst. Gençlik Kolları tüm parti örgütümüz gibi demokratik sol doğrultu dışındaki örgütlerle, kabul ettiğimiz ilkeler içinde eylem birliğine girebilir. Bu davranışının hesabında parti örgütü dışında hiç bir kuruluşa vermek zorunda değildir. Yazıya konu edilen çağrı «demokratik solcu» olmayan tüm örgütlere ortak olarak yapılmıştır. Bizler demokratik solcu olmayan örgütleri çağırdığımız için eğer IYDGD katıldı, diye eleştiri getiriyorsa aynı şey demokratik solcu olmayan IGD ve IYÖD içinde geçerlidir.

IGD yöneticisi IYDGD'liler bu toplantıya katıldıkları için bizim onlardan uzak durmak bir yana «eylem birliği» için kolları sıvadığımızı iddia ederek CHP Genel Başkanımıza ters düştüğümüzü kanıtlamaya çalışıyor. IGD yöneticileri CHP Genel Başkanının ve demokratik sol düşüncenin yanında fakat CHP İst. Gençlik Kolu Başkanının karşısında. Böyle bir iddiayı şimdiye kadar hiç bir kişi ve kuruluş ileri sürmeye cesaret edemezken acaba IGD yönetici takımı bu cesareti nereden almaktadırlar.?

CHP İst. Gençlik Kolları Başkanı 1968 yılından beri tarihi 1970 CHP İst. İl kongresindeki mücadelesi dahil olmak üzere 1972 yılına kadar sade bir parti üyesi olarak, bu yıldan sonrada CHP İst. İl Gençlik Kolu Başkanı olarak parti içindeki sağcıların, bürokratların ve sapmaların temizlenmesinde daima Genel Başkanımızın çizgisinde demokratik soldan taviz vermeyen bir «partizan» olmuştur. CHP İst. Gençlik Kolu Başkanının bu tutumunu tüm parti örgütü gibi CHP Genel Başkanı Sayın Bülent ECEVİT'te yakından bilmektedir.

CHP İst. İl Gençlik Kolu Başkanı mezkur toplantının başında «tertip komitesi» üyesi olduğunu söyliyerek komitenin tesbit ettiği sloganların dışında slogan atılmasına parti olarak karşı olduklarını ve bu sloganların gelen örgütlerce kabul edilmesinin zorunlu olduğunu bildirmiştir. Tesbit edilen sloganlar şunlardır. 1) Kahrolsun Faşizm. 2) Ahmet'ler Ölmez. 3) Bağımsız Türkiye. 4) Analar Doğurur Faşistler Öldürür. 5) Hükümet İstifa. 6) Faşizme Karşı Omuz Omuza. 7) Katiller Bulunsun - Hesap Sorulsun. 8) Katil İktidar.

IYDGD temsilcisi toplantıda slogan pazarlığı yapmıyacaklarını demokrasi platformunda her siyasetin kendi sloganını atmasından yana olduklarını söylemiştir. IYÖD temsilcileri ise tesbit edilen 1, 2, 3, ve 6 no. lu sloganlara katılacaklarını, ayrıca «katil oligarşi ve kurtuluşa kadar savaş» sloganını atacaklarını söylemişlerdir. IGD temsilcisi ise bu sloganlara katılmış ayrıca «Faşizme Geçit Yok» sloganını atacaklarını söylemiştir. Tartışma bu platformdan başlamıştır. Bu beyanlar üzerine CHP İst. Gençlik Kolu Başkanı CHP nin sovyetlere karşı teslimiyetçi bir politika gütmediğini ancak bu cenaze töreninde saptanan sloganlar dışında olan diğer bütün sloganların atılmıyacağını kesin bir dille belirtmesinden sonra IYÖD ve IGD bu tavrın doğru olduğunu ve desteklediklerini belirterek IYDGD yöneticilerine karşı tavır koymuşlardır. IYDGD ise tavrında israr edince kendilerine cenaze törenine katılmamaları, katılıp da değişik slogan atarlarsa ortak olarak müdahale edileceği belirtilince IYDGD yöneticileri toplantıyı terk etmişlerdir. İşte CHP İst. Gençlik kolları başkanının IYDGD ile eylem birliği yaparak CHP Genel Başkanına ters düştüğü Yalanının cevabı.

CHP İst. İl Gençlik Kolu tertip komitesinin tesbiti doğrultusunda «Faşizme Geçit Yok» sloganını benimsememekte bunun yerine daha genel ve birleştirici olan «Kahrolsun Faşizm» sloganını kabul etmektedir.

IGD temsilcisinin İlerici Yurtsever Gençlik gazetesine aktardığı bir diğer yalan da «MC İstifa» sloganına karşı olunduğudur. IGD yönetici kliği CHP içinde IGD'ye geçit vermeyen CHP gençlik kolları başkanını karalamak için ne yapacağını bilemeyince işte böyle şaşırıyor. Hiç bir IGD üyesinin de inanmadığı gibi böyle bir yalana baş vuruyor. Güneneşi balçıkla sıvamaya kalkıyor.

Toplantının sonunda kararlı tavır sonucu IYDGD yöneticileri toplantımızı terk etmek zorunda kalmış IGD temsilcileri «Faşizme geçit Yok» sloganını cenaze töreninde atmamayı kabul etmişlerdir, Buna karşılık IYÖD yöneticileri de «katil iktidar» sloganını katılacaklarına ve «kurtuluşa kadar savaş» sloganını atmamayı kabul etmişlerdir. Böylece tertip komitesinin almış olduğu kararlar doğrultusunda genel bir birlik sağlanmıştır.

CHP İst. İl gençlik kolu kolu adına «İlerici Yurtsever Gençlik» gazetesi yayınlarının ve siyasetinin üzerinde tüm parti örgütümüz gibi dikkatle ve önemle durmakta olduğumuzu belirtir, açıklamalarımızın IYG nin yayınlanacak ilk sayısında aynı başlık ve puntolarla yer almasını saygı ile dileriz.

CHP İstanbul İl Gençlik
Kolu Başkanı
SÜHA AKINCI

DÜNYA GENÇLİK HAREKETİ BARIŞ, BAĞIMSIZLIK, SOSYALİZM SAVAŞIMINDA YENİ ZAFERLERE DOĞRU İLERLİYOR

Dünya gençleri ve öğrencileri yoğun bir çalışma içine girdiler 1977'de. Bu çalışmaların özellikle yoğunlaştığı kıtanın Avrupa olmasına karşın, gençlerin barış, bağımsızlık, ilerleme, sosyalizm uğruna savaşımı dünyanın diğer yörelerinde de yankı buluyor.

Özellikle 1970'lerden başlamak üzere, dünya gençlik ve öğrenci hareketi büyük atılımlar gösterdi. Bu büyük atılımın nedenleri arasında, barış savaşımının insanlığın önüne açtığı yeni ve verimli boyutların daha güçlü olarak anlaşılması ve sosyalist ülkelerin yaşamın bütün alanlarında gösterdiği gelişme ,en önemli yerleri tutmaktadır. Ayrıca ulusal kurtuluş savaşlarının başarıya ulaşması ve emperyalizmin içyüzünün gençlerin gözünde somut bir biçimde görünmesini de önemli bir neden olarak sayabiliriz. Örneğin Vietnam savaşı, ABD ve kapitalist Avrupa gençliğinin politizasyonuna, anti - emperyalist savaşıma katkıda bulunmasına etkide bulunmuş, emperyalist savaş makinalarının, tekellerin çirkin içyüzünü yadsınamaz bir biçimde açığa çıkarmıştır.

Kapitalizmin sorunlara bir çözüm getirememesi, tam tersi bunalımlarının yükünü emekçilere ve gençlere ödetmeye çalışması, gençler ve yüksek okul mezunları arasında işsizliğin yükselmesi, gençlerin toplumda dolaysız yerlerinin artması, gericiliğe hizmet eden soğuk savaş döneminin büyük ölçüde sosyalist ülkelerin çabaları ile ortadan kalkmasıyla toplumsal gerçeklerin daha görünür olması, gençlik hareketindeki bu atılımın sayabileceğimiz diğer nedenleri arasında. Günümüzde gençler, kendilerinin, ülkelerinin ve dünyanın geleceğini biçimlemede şimdiye dek olduğundan daha etkin bir boyutta yer alıyorlar veya bu yolda istemler öne sürüyorlar.

Özellikle son yıllarda etkinliği daha gözle görünür olan bu nitel ve nicel gelişim birçok yeni özellikleri içeriyor. Bu özelliklerin üstünde durmakta ulusal gençlik ve öğrenci hareketinin gelişimine etkide bulunacağından yarar görüyoruz.

Bu gelişimin belirgin niteliklerinden biri, değişik politik ve dini eğilimleri temsil eden uluslararası, ulusal ve bölgesel örgütlerin çeşitli nedenlerle biraraya gelmesi ve ortak çıkarlar etrafında birlikte eylemlere girmesi oldu. En büyük örneğini, geçen yıl içinde Varşova'da yapılan Kalıcı Barış, Güvenlik, İşbirliği ve Toplumsal İlerleme için Avrupa Gençlik ve Öğrenci Toplantısı gerçekleştirdi. Varşova toplantısı gençliğin ve öğrencilerin uluslararası birliğini sağlamada olumlu sonuçlar getirmiş, Helsinki kararlarının yaşama geçirilmesinde somut bir başarı, vaadedici bir başlangıç olmuştur. **(Bu toplantının sonuç belgesi IYG, 25. sayıda yayınlanmıştır.)**



Libya'da öğrencilerin YUED toplantısı



Batı Almanya'da işsizliği protesto eden gençler.

Günümüz gençlik ve öğrenci hareketinde ikinci bir özellik de ülkeler ve örgütler arasındaki işbirliğinin çok yönlülüğüdür. Politik alanlardaki işbirliği gençlerin etkin olarak katıldığı kültür, turizm, spor gibi alanlara da yansımıştır. Örneğin gençlik turizmi. Bu konuda uluslararası gençlik turizme örgütü BITEJ (Dünya Demokratik Gençlik Federasyonuna bağlı olarak çalışmaktadır), çeşitli kolaylıklar sağlıyor. Varşova toplantısının kararlarını yaşama geçirmek amacıyla, Bulgaristan Dimitrov Genç Komünistler Birliği ile işbirliği içinde, bu yaz sonunda bütün öğrenci örgütlerinin katılacağı bir kamp düzenledi. Kamp aynı zamanda öğrenciler arasında düşünce alışverişini sağlayacak ve barışçı çabalara katkıda bulunacak. Bu türden girişimler, çeşitli örgütler arasında ikili olarak yürütülmektedir.

DÜNYA GENÇLİĞİ, TOPLUMSAL YAŞAMIN HER ALANINDA AĞIRLIĞINI KOYUYOR

Gençlerin ve öğrencilerin savaşımının çok yönlülüğü de günümüz hareketinin önemli özelliklerinden biri. Hiçbir alan kalmamıştır ki gençler seslerini duyurmasınlar. Çevre korunması, nüfus sorunları, kültür değerlerinin saklanması ve tüm halkların yararlanmasına açılması, Yeni Uluslararası Ekonomik Düzen, (YUED) bu yeni savaşım alanlarından bazıları. Emperyalist, yeni - sömürgeci yöntemlere karşı, gelişmekte olan ülkelerin kalkınmasında önemli açınımlar getiren, öz kaynakların sömürülmesini engelleyici YUED savaşımı en güncel olanlardan. Uluslararası Öğrenciler Birliği bu yıl için de Libya'da bu konuda bir öğrenci forumu düzenledi. (Gelecek sayımızda forum ve YUED savaşımı hakkında ayrıntılı bilgiler vereceğiz).

Bir güncel savaşım da silahsızlanma ve Helsinki kararlarının yaşama geçirilmesi alanlarında sürüyor. Gençlik ve öğrenci örgütleri, silahsızlanma alanında güçlerini birleştirmek ve ortak eylemler örgütlemek amacıyla yıl sonuna doğru Budapeşte'de bir konferans örgütleyecekler. Konferansın üç hazırlık toplantısından ikisi halen yapılmış durumda.

1977 yılının bir özelliği, de. 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali için hazırlık yılı olmasında. Bu alanda tüm çabalar yoğunlaşmış bir durumda. Ulusal Hazırlık Komiteleri hemen hemen tüm ülkelerde kurulmuş... ABD emperyalizmine 80 mil uzaklıkta, Amerika kıtasının ilk sosyalist ülkesinde gerçekleşecek olan festival şimdiden başarılarını müjdeliyor.

Bütün bu olumlu gelişmelerin Türkiye'ye yansımaması düşünülemezdi. İlerici Gençler Derneğinin artan gücü ve edindiği saygınlık, bu yansımanın en somut göstergeleri. Bu konuda ilerici gençlik yayın organı olarak bizlere de çok görevler düşmektedir. Dünya gençlik yayın organı olarak bizlere de çok görevler düşmektedir. Dünya gençlik ve öğrenci hareketindeki atılımların, gelişmelerin yansıması olmak zorundayız. Bu konuda sınırlı olanaklarımıza karşın birçok ilerleme kaydettik. Gelecek sayılarımızda gözlediğimiz eksiklikleri gidereceğiz.

Uluslararası hareketteki gelişmeler, ilerici gençlik hareketimizin bir belgisine sıkı sıkıya sarılma zorunluluğunu da beraberinde getiriyor; **Dünya gençliğinin bir parçası olan Türkiye gençliğinin uluslararası örgütlerle birliğini engelleyen yasalara karşı savaşım.** İvedi gereksinmelerimizden biri olan uluslararası dayanışma istemi, her yerde savunmamızı bir zorunluluk olarak sürmek tedir önümüze. Her ilerici genç bu sorumluluğunu yerine getirecektir. Çünki ancak bu yolla uluslararası gençlik hareketiyle birliğimiz, hiç bir gücün sökemeyeceği kadar güçlü olur.



dünya gençliğinden



● **11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali Uluslararası Hazırlık Komitesi 3. Toplantısını nisan ayı içinde Küba'nın başkenti Havana'da yaptı. 200'den fazla delegenin katıldığı toplantıda hazırlıklar gözden geçirildi, program üzerinde tartışıldı.**

● Uluslararası Öğrenciler Birliği'nin 17 KASIM Madalyası Yemen Demokratik Halk Cumhuriyeti Ulusal Cephe Genel Sekreteri Abdal El Fatah İsmail'e verildi. Madalya kendisine UÖB Genel Merkezini ziyareti sırasında verildi. Aynı madalya daha önce Çekoslovak Öğrenci Merkezi, Agosthino Neto, Brejnev, Castro ve Stefan Olszowki'ye verilmişti.

● **Gine - Bissau gençlik örgütü Amilcar Cabral Afrika Gençliği ve UÖB'nin ortaklaşa düzenlediği «Amilcar Cabral'ın sömürgeciliğe karşı ulusal bağımsızlık için halkların ve öğrencilerin savaşımına katkısı» adlı sempozyum geçenlerde Gine - Bissau'da gerçekleştirildi. Ölümsüz halk kahramanı Cabral'ın halkının ve Afrika halklarının ulusal bağımsızlık savaşımını ne denli etkilediğinin tartışıldığı Sempoz yum hakkında gelecek sayılarımızda daha ayrıntılı bilgi vereceğiz.**

● «Ulusal ve Ekonomik Bağımsızlık, Gelişme ve Toplumsal İlerleme Savaşımında öğrenci, Basın ve Enformasyon Etkinlikleri» üzerine Uluslararası Seminer, 9 - 14 Mayıs arasında Aden' de yapıldı. UÖB'nin de etkin olarak katılmasıyla gerçekleşen seminer, gençlik basınının karşılaştığı sorunları tartıştı.



